

PIASECZNO ul. SIENKIEWICZA 14 dz. nr ew. 3/9 obr. 39 gm. Piaseczno

INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANA

**INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANA ZESPOŁU
BUDYNKÓW BĘDĄCYCH ELEMENTAMI UKŁADU PRZESTRZENNEGO
GRÓJECKIEJ KOLEJKI DOJAZDOWEJ PRZY UL. SIENKIEWICZA 14
W PIASECZNIE NA DZ. NR 3/9 , OBR. 39**

INWESTOR:

**Gmina Piaseczno
ul. Kościuszki 5,
05-500 Piaseczno**

OPRACOWAŁ:

PDV architekci & STUDIO DWA

**ul. Sienkiewicza 14
05-500 PIASECZNO**

Piaseczno, wrzesień 2015

P D V A R C H I T E K C I & S T U D I O D W A

05-500 Piaseczno ul. Sienkiewicza 14, pdvarch@gmail.com ,

studiodwa@studiodwa.pl www.pdv.pl

SPIS ZAWARTOŚCI:

1.	DANE OGÓLNE	
1.1	STRONA TYTUŁOWA	str. nr 1
1.2	SPIS ZAWARTOŚCI	str. nr 2
1.3	SPIS PROJEKTANTÓW	str. nr 3
1.4	UPRAWNIENIA PROJEKTANTA	str. nr 3A
2.	CZĘŚĆ OPISOWA	
2	CZĘŚĆ OPISOWA	str. nr 4
2.1	PRZEDMIOT INWESTYCJI	str. nr 4
2.2	LOKALIZACJA	str. nr 4
2.3	INWESTOR	str. nr 4
2.4	ZLECENIOBIORCA	str. nr 4
2.5	PODSTAWA OPRACOWANIA	str. nr 4
2.6	DANE TECHNICZNE PRZEDMIOTU OPRACOWANIA	str. nr 5
2.7	ISTNIEJĄCE ZAGOSPODAROWANIE TERENU	str. nr 5
3.	OPIS I CHARAKTERYSTYKA POSZCZEGÓLNYCH BUDYNKÓW	
3.X.1	OPIS OGÓLNY	
3.X.2	TECHNOLOGIA WYKONANIA BUDYNKU	
3.X.3	INSTALACJE	
3.X.4	STAN TECHNICZNY BUDYNKU	
3.X.5	OGÓLNY STAN TECHNICZNY BUDYNKU (DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA)	
3.1.	Magazyn WMD	str. nr 10
3.2	Stolarnia (Restauracja Zawrotnica)	str. nr 18
3.3	Biuro MWD	str. nr 27
3.4	Drezyniarnia	str. nr 37
3.5	Komórki	str. nr 41
3.6	Świetlica ZZK (Biuro kolejki)	str. nr 45
3.7	Hala obrabiarek (Restauracja Odjazd)	str. nr 53
3.8	Warsztaty szkolne	str. nr 61
3.9	Kuźnia, blacharnia, spawalnia	str. nr 69
3.10	Biura WTC, WDZ, dyspozytor	str. nr 77
3.11	Hala dniówkowa	str. nr 82
3.12	Hala główna	str. nr 87
3.13	Pompownia	str. nr 95
3.14	Olejarnia	str. nr 99
3.15	Odlewnia	str. nr 101
3.16	Budynek socjalny + zbiornik na paliwo	str. nr 105
3.17	Elektrownia	str. nr 113
4.	ZESTAWIENIE POMIESZCZEŃ DLA POSZCZEGÓLNYCH BUDYNKÓW	str. nr 117
5.	CZĘŚĆ RYSUNKOWA:	str. nr 123
	RZUTY , ELEWACJE , PRZEKRÓJE SKALA 1:100	

SPIS PROJEKTANTÓW

GŁÓWNY PROJEKTANT:

arch. Przemysław Wieladek

NR UPRAWNIENÍ:

MA-090/09, MA-2147

PODPIS:

PROJEKTANCI:

arch. Jacek Ciećwierz
arch. Ryszard Struzik
arch. Rami Al-Atar

[Handwritten signatures in blue ink: Jacek Ciećwierz, Ryszard Struzik, Rami Al-Atar]

**IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**
MAZOWIECKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW
KOMISJA KWALIFIKACYJNA

KK/312/09
Nr upr. MA/090/09 Warszawa, dnia 7 stycznia 2010 r.

DECYZJA KK/312/09

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 13 ust. 1 pkt 1 i art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118; z późn. zmianami), art. 11 i 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42; z późn. zmianami), oraz art. 104 i 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego

stwierdza się, że

Pan magister inżynier architekt Przemysław Piotr Wieladek
ur. dnia 02.08.1975 r.
posiada odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową
i nadaje się **UPRAWNIENIA BUDOWLANE**
w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń

Decyzja niniejsza jako uwzględniająca w całości żądanie strony nie wymaga uzasadnienia.

Od decyzji przysługuje Panu odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał decyzję tj. Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Mazowieckiej Okręgowej Izby Architektów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Przewodniczący OKK MOIA arch. Janusz Pachowski

Zastępca Przewodniczącego OKK MOIA arch. Andrzej Sowa

Sekretarz OKK MOIA arch. Elżbieta Dziubak

Członek OKK MOIA arch. Anna Wojterska - Talarczyk

Członek OKK MOIA arch. Radosław Kowalewski

Członek OKK MOIA arch. Andrzej Nasfeter

Członek OKK MOIA arch. Stanisław Stefanowicz

[Red circular stamp of the Mazowiecka Okręgowa Izba Architektów RP]

[Handwritten signatures in blue ink: Janusz Pachowski, Andrzej Sowa, Elżbieta Dziubak, Anna Wojterska - Talarczyk, Radosław Kowalewski, Andrzej Nasfeter, Stanisław Stefanowicz]

Oznaczenie:
1. Wykonawca: Przemysław Wieladek
2. Gdy decyzja stanie się ostateczna: 1) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego - w celu wpisania do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane; 2) Okręgowa Rada Izby Architektów.
3. a.a.

**IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**
Mazowiecka Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZASWIADCZENIE - ORYGINAŁ
(wypis z listy architektów)

Mazowiecka Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. Przemysław Piotr WIELADEK

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **MA/090/09**, jest wpisany na listę członków Mazowieckiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **MA-2147**.

Członek czynny od: 02-03-2010 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 30-09-2015 r. Warszawa.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **31-05-2016 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Anatol Kuczyński, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

MA-2147-CDFB-BEC3-6922-D28D

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

UPRAWNIENIA PROJEKTANTA

P D V A R C H I T E K C I & S T U D I O D W A
05-500 Piaseczno ul. Sienkiewicza 14, pdvarch@gmail.com,
studiodwa@studiodwa.pl www.pdv.pl

2 CZĘŚĆ OPISOWA

2.1 Przedmiot opracowania

Przedmiot opracowania stanowi inwentaryzacja architektoniczno-budowlana zespołu budynków będących elementami układu przestrzennego Grójeckiej Kolejki Dojazdowej, składający się z 17 wyodrębnionych Aktem Notarialnym budynków (oznaczonych liczbami na mapie sytuacyjnej):

1. Magazyn WMD
2. Stolarska (Restauracja Zawrotnica)
3. Biuro MWD
4. Drezyniarnia
5. Komórki
6. Świetlica ZZK (Biuro kolejki)
7. Hala obrabiarek (Restauracja Odjazd)
8. Warsztaty szkolne
9. Kuźnia, blacharnia, spawalnia
10. Biura WTC, WDW, dyspozytor
11. Hala dniówkowa
12. Hala główna
13. Pompownia
14. Olejarnia
15. Odlewnia
16. Budynek socjalny
17. Elektrownia

2.2 Lokalizacja

Teren objęty opracowaniem zlokalizowany w Piasecznie przy ulicy Sienkiewicza 14 na działce o nr ewidencyjnym 3/9 w obrębie geodezyjnym 39, gm. Piaseczno. W bezpośrednim sąsiedztwie od strony zachodniej znajdują się ulica Wojska Polskiego z której obsługiwana jest komunikacyjnie część budynków zespołu. Działka jest we władaniu Gminy Piaseczno.

2.3 Inwestor

Gmina Piaseczno

ul. Kościuszki 5,

05-500 Piaseczno

2.4 Zleceńbiorca

PDV architektki i STUDIO DWA pracownia architektoniczna

ul. Sienkiewicza 14

05-500 PIASECZNO

2.5 Podstawa opracowania

- zlecenie Urzędu Miasta i Gminy Piaseczno – Umowa nr INW/55/RE/2015 z dn. 14.07.2015 r.
- archiwalna dokumentacja: „Inwentaryzacja i orzeczenie stanu technicznego – P.T. przebudowy i modernizacji hali lokomotywowni KD w Piasecznie”, grudzień 1990r, opracowanej przez PKP Biuro Projektów Kolejowych w Łodzi, ul. Tuwima 28;
- „Protokół z inwentaryzacji stanu faktycznego mienia ruchomego i nieruchomego użyczonego Piaseczyńskiemu Towarzystwu Grójeckiej Kolei Wąskotorowej” przeprowadzonej przez: Anna Pożyczka, Janusz Sędzicki, Piotr Kaliciński, sierpień 2004 r.
- „Inwentaryzacja stanu nieruchomości Grójeckiej Kolei Dojazdowej” opracowanej przez Janusza Sędzickiego, kwiecień 2004 r.
- mapa geodezyjna w skali 1:1000 terenu działki nr ew. 3/9 obr. 39
- wizje lokalne i pomiary inwentaryzacyjne obiektu przeprowadzone od sierpnia do września 2015 r.;
- dokumentacja fotograficzna wykonywana podczas wizji lokalnych.
- normy i warunki techniczne związane z przedmiotem opracowania.

2.6 Dane techniczne przedmiotu opracowania

POWIERZCHNIA CAŁKOWITA DZIAŁKI 3/9 obr. 39 - ok. **18826 m²**

1. Magazyn WMD

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **92,31 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **202,34 m²**

2. Stolarska (Restauracja Zawrotnica)

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **135,04 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **144,15 m²**

3. Biuro MWD

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **144,84 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **247,22 m²**

4. Drezyniarnia

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **145,14 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **124,70 m²**

5. Komórki

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **100,36 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **82,71 m²**

6. Świetlica ZZK (Biuro kolejki)

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **135,16 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **216,23 m²**

7. Hala obrabiarek (Restauracja Odjazd)

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **166,44 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **148,25 m²**

8. Warsztaty szkolne

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **135,25 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **227,61 m²**

9. Kuźnia, blacharnia, spawalnia

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **172,18 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **142,93 m²**

10. Biura WTC, WDZ, dyspozytor

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **217,07 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **168,38 m²**

11. Hala dniówkowa

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **332,14 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **291,41 m²**

12. Hala główna

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **981,45 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **908,98 m²**

13. Pompownia

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **11,15 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **11,96 m²**

14. Olejarnia

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **31 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **m²**

15. Odlewnia

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **33,55 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **27,49 m²**

16. Budynek socjalny

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **89,04 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **91,78 m²**

17. Elektrownia

Powierzchnia **zabudowy** - ok. **36,35 m²**

Powierzchnia **użytkowa** - ok. **29,02 m²**

2.7 Istniejące zagospodarowanie terenu

Działka nr 3/9 obr. nr ew. 39 znajduje się na terenie Piaseczna i położona jest w historycznej części miasta, przy ulicy Sienkiewicza i Wojska Polskiego. Zgodnie z Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego miasta Piaseczno - na terenie śródmieścia z dn. 20.11.2013 r., opracowywany teren znajduje się w obszarze

funkcjonalnym 13UA przeznaczonym pod usługi nieuciążliwe i biura, a jego północna część oznaczona symbolem 2PW przeznaczona jest pod parking wielopoziomowy.

Działka ma kształt prostokąta o wymiarach ok 355 m x 60 m. Teren działki jest płaski, przy czym jego północna granica zakończona jest skarpą z różnica terenu około ok. 2 m.

Budynki z wyjątkiem Magazynu WMD, Pompowni i Budynku Socjalnego są niepodpiwniczone, parterowe lub dwukondygnacyjne. Budynki 2, 3, 6, 7, 8, 9, 12, 15, 17 stanowią zespół zwartej zabudowy. Pozostałe budynki funkcjonują jako wolnostojące, rozproszone po całym terenie działki. Dojazdy do terenu znajdują się od strony ul Sienkiewicza i Wojska Polskiego. Dokoła dominuje zabudowa mieszkaniowa jedno i wielorodzinna.

Teren działki jest ogrodzony i obecnie w większości zadbany. Opiekę nad nim utrzymuje Piaseczyńsko-Grójeckie Towarzystwo Kolei Wąskotorowej. Na jej obszarze występują trawy, krzewy i wysokie, kilkudziesięcioletnie drzewa. Rosnące tu drzewa i krzewy nie są zróżnicowane zarówno gatunkowo (głównie topole i kasztanowce). Przed budynkiem stacyjnym znajdują się cisy i żywotnik, a w północnej części terenu kolejowego – dąb czerwony.

Na terenie działki znajduje się również posiadający obecnie funkcję mieszkalną zabytkowy budynek dawnej stacji Piaseczno oraz budynki gospodarcze (blaszane garaże) użytkowane i będące własnością rodzin byłych pracowników PKP.

W 1994 roku Grójecką Kolej Dojazdową wpisano do rejestru zabytków. Wpisem objęte zostały następujące obiekty:

- **stacja Piaseczno-Miasto** - dworzec kolejowy z 1914 roku (projekt **Konstanty Jakimowicz**) – poza opracowaniem inwentaryzacyjnym

oraz obiekty projektowane przez **Zygmunta Kochmana (po 1935 roku)**

- **lokomotywnia** (hala główna, hala napraw bieżących, kotłownia, kuźnia, stolarnia, hala maszyn)

- **perony**
- **pompownię ze studnią**
- **magazyn służby drogowej**

Baza : mPiaseczno.MAP Adresy_Piaseczno.MAP
Starostwo Powiatowe w Piasecznie, Wydział Geodezji i Katastru
Układ wsp.2000 strefa 7/21, układ wys. Kronsztadt 86

Zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 17.05.1969 r. Prawo geodezyjne
i kartograficzne (S. Dz. U. z 2010 r. Nr 193 poz. 1287)
rozpowszechnianie, rozprowadzanie oraz reprodukcję w celu
rozpowszechniania i rozprowadzania niniejszej mapy wymaga
zezwolenia Starosty

Opracowano systemem GEO-MAP. Skala 1 : 1000. Wydrukowa(a) : Agnieszka Niciyporuk dn. : 2012.03.05 godz. : 8:44:22. Str. 1/1
Uwaga!
Punkty załamania granic przedstawione na mapie pochodzą z wektoryzacji mapy ewidencyjnej w skali 1:5000.
Polozenie tych punktów może nie spełniać wymagań dokładnościowych przewidzianych Rozporządzeniem Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa
w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. u. Nr 38 poz. 454 z 2001 r.)

Sytuacja z oznaczeniem inwentaryzowanych obiektów.

P D V A R C H I T E K C I & S T U D I O D W A

05-500 Piaseczno ul. Sienkiewicza 14, pdvarch@gmail.com ,

studiodwa@studiodwa.pl www.pdv.pl

3 . OPIS I CHARAKTERYSTYKA POSZCZEGÓLNYCH BUDYNKÓW

3.1. MAGAZYN WMD

3.1.1 Opis ogólny

Budynek został wybudowany na planie prostokąta o wymiarach w rzucie średnio 13 x 7 m. Jego elewacja frontowa stanowi linię zabudowy ulicy Nadarzyńskiej. Wejścia do budynku usytuowano na dwóch poziomach. Odrębnie do części podziemnej (brama w murze od ul. nadarzyńskiej), odrębne wejścia z poziomu terenu kolejki do pozostałych dwóch poziomów. Budynek jest dwukondygnacyjny podpiwniczony (od strony ul. Nadarzyńskiej wyeksponowane są wszystkie 3 kondygnacje). Budynek przekryty jednospadowym dachem o niskim spadku w kierunku południowym.

Wysokość budynku od strony ul. Nadarzyńskiej wynosi ok. 8,63 m, a od strony terenu kolejki 6,22 m. Jednoprzestrzenne pomieszczenia połączone są schodami bocznymi. Przejście pomiędzy parterem i piwnicą schodami zewnętrznymi, przez nieistniejący drewniany budynek jednokondygnacyjny oznaczony nr 14 jako olejarnia.

Budynek znajduje się w strefie jest ochrony konserwatorskiej i jest objęty ochroną konserwatorską wpisem na gminna listę obiektów zabytkowych.

3.1.2 Technologia wykonania budynku

Budynek wzniesiony w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej (ławy i ściany fundamentowe oraz ściany budynku) z mieszanym układem konstrukcyjnym stropów – system Kleina na belkach stalowych z wypełnieniem cegłą pełną, w poziomie parteru podciągi wsparte na czterech słupach.

Konstrukcja dachu żelbetowa, wylewana w postaci gęstożebrowych korytek.

Na nim ułożono papę wierzchniego krycia.

Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny.

Wysokości użytkowe kondygnacji wynoszą: piwnice średnio H=2,16 m, parter H= 2,48 m i piętro H=2,95 m. Ściany od wewnątrz nieotynkowane, ceglane.

Ślusarka okienna i drzwiowa stalowa pozbawiona szklenia.

3.1.3 Instalacje

Budynek wyposażony był w instalację elektryczną natynkową. W czasie wizji lokalnej natrafiono na pozostałości w/w instalacji.

Innych instalacji wewnętrznych takich jak np., C.W.U., wod.-kan., teleinformatycznej w budynku nie stwierdzono.

3.1.4 Stan techniczny budynku

Budynek obecnie jest opuszczony i nieużytkowany – mimo dewastacji stan konstrukcji ocenia się na zadowalający. Ściany nadziemne: od strony wschodniej i północnej - nieliczne spękania wzdłuż ścian; liczne ślady zawilgocenia (wilgoć podciągana kapilarnie z gruntu, jak i pochodząca z opadów atmosferycznych) w wielu miejscach uwidocznione ubytki cegieł. Schody wewnętrzne i zewnętrzne żelbetowe z zachowanymi stalowymi pochwytami.

Strop nad I piętrzem w stanie dobrym.

Dach i pokrycie dachowe: stan dostateczny z widocznymi ubytkami w pokryciu wierzchnim papa. Otwory okienne w podpiwniczeniu zadeskowane.

Instalacje: brak sprawnych i działających instalacji, pozostałości zdewastowane.

Balkon żelbetowy na belkach stalowych z metalowymi zachowanymi balustradami.

3.1.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

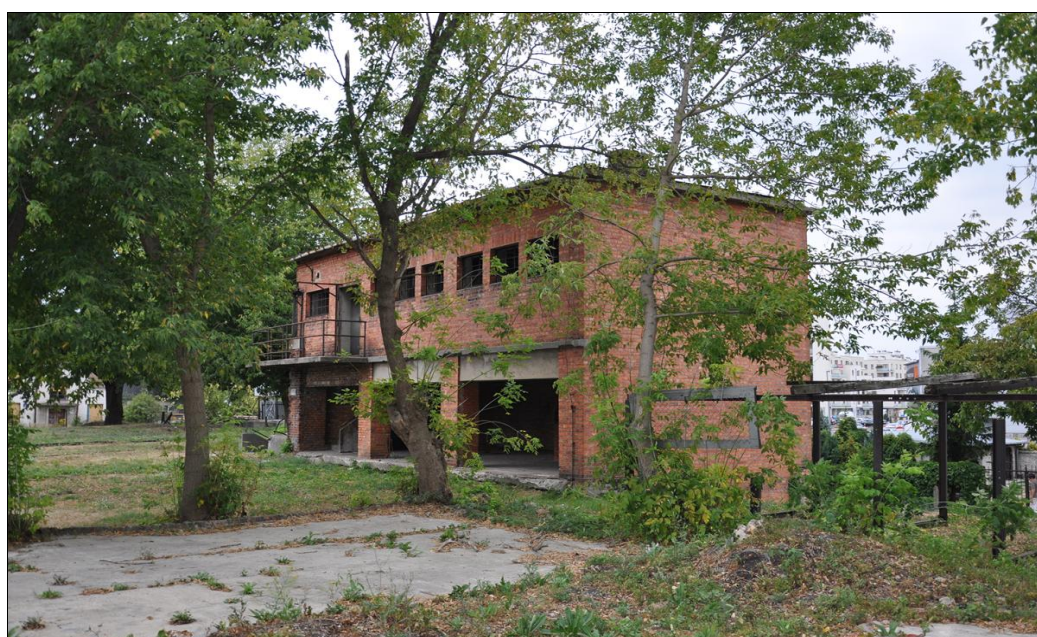
Fot. 1.1. Widok z ul. Nadarzyńskiej, od strony północno-zachodniej.

Fot. 1.2. Widok od strony południowo-zachodniej.

Fot. 1.3. Widok od strony południowej.

Fot. 1.4. Widok od strony południowo-wschodniej.

Fot. 1.5. Część podpiwniczona.

Fot. 1.6. Widok na schody zewnętrzne od północy.

Fot. 1.7 Widok na schody zewnętrzne od południa.

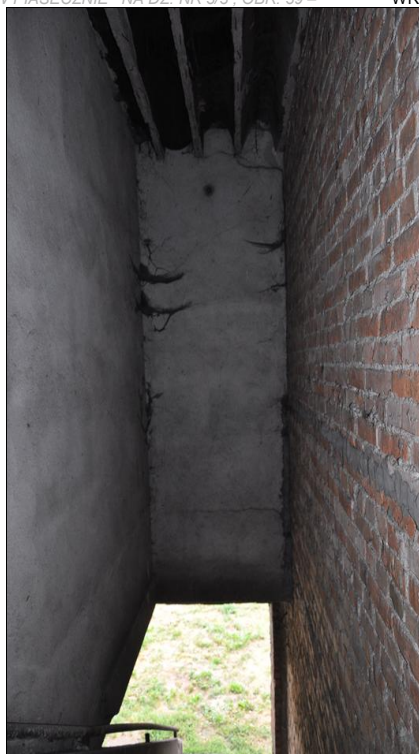
Fot. 1.8. Wnętrze parteru.

Fot. 1.9 Widok na piętrze w kierunku wschodnim.

Fot. 1.10. Widok na piętrze w kierunku zachodnim.

Fot. 1.11 i 1.12 Widok na klatkę schodową wewnętrzną.

Fot. 1.13 i 1.14 Widok z ul. Nadarzyńskiej.

3.2. STOLARNIA (RESTAURACJA ZAWROTNICA)

3.2.1 Opis ogólny

Wyszczególniony budynek jest jednym z segmentów zwartego kompleksu warsztatowo-socjalnego zespolonego z halą główną. Cały kompleks warsztatowo-socjalny został wybudowany na planie wydłużonego prostokąta, podzielonego na pięć segmentów (trzy dwu kondygnacyjne oraz dwa parterowe, przekryte dachami płaskimi) o wymiarach w rzucie średnio 59 x 13 m.

Stolarnia WMD stanowi parterowy, niepodpiwniczony segment. Wejścia do budynku znajdują się od strony zachodniej (główne) i wschodniej (zaplecze). Elewacja budynku utrzymana w charakterystycznej czerwonej cegle jako fragment długiej pierzei dawnej części warsztatowo-socjalnej. Budynek przekryty jednospadowym dachem o niskim spadku w kierunku zachodnim.

Wysokość budynku od strony ul. Wojska Polskiego wynosi ok. 3,80 m, a od strony wschodniej (zaplecza) ok. 4,80 m. Budynek po modernizacji pełni funkcję restauracyjną z jednoprzestrzenną salą konsumpcyjno-barową i podzielonym technologicznie na pomieszczenia zapleczem.

Segment ze zwartego kompleksu budynków znajduje się w strefie ochrony konserwatorskiej i jest objęty ochroną konserwatorską wpisem na gminną listę obiektów zabytkowych.

3.2.2 Technologia wykonania budynku

Konstrukcja ścian w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej (ławy i ściany fundamentowe oraz ściany budynku) z mieszanym układem konstrukcyjnym stropów – system Kleina na belkach stalowych z wypełnieniem cegłą pełną, z dwoma podciągami żelbetowymi wspartymi na słupach. Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny.

Na dachu ułożono papę wierzchniego krycia. W dachu znajdują się dwa podłużne świetliki wykonane w konstrukcji stalowej z dwuspadowym układem szklenia o średnich wymiarach 730x135 cm.

Wysokości użytkowe kondygnacji wynoszą $H=3,50$ m. Ściany od wewnątrz otynkowane, w częściach sanitarnych i technologicznych pokryte glazurą ceramiczną. Posadzki pokryte gresem ceramicznym. Ślusarka okienna zmodernizowana z PCV, zewnętrzna stalowa z oryginalnym podziałem szprosów. Ślusarka drzwiowa zewnętrzna stalowa, pełna i drewniana z wypełnieniem szklanym.

3.2.3 Instalacje

Budynek wyposażony jest w instalację elektryczną, wodno-kanalizacyjną, gazową, centralnego ogrzewania i wentylacji mechanicznej. Kanały instalacyjne wentylacji z blachy ocynkowanej prowadzone wierzchem, obsługujące wszystkie pomieszczenia – salę konsumpcji, sanitariaty, zaplecza kuchenne.

3.2.4 Stan techniczny budynku

Budynek obecnie jest użytkowany jako restauracja. Stan techniczny pomieszczeń po adaptacji dobry. Ściany nadziemne od strony zachodniej w stanie dobrym: ceglane lico ściany oczyszczono, uzupełniono spoinowanie, wykonano cokół cementowy do wysokości ok. 35 cm; parapety zewnętrzne zmodernizowane, cementowo-wapienne. Ściana wschodnia częściowo otynkowana do poziomu parapetów okien zaplecza kuchennego. W strefie ściany wschodniej (zapleczonej) liczne przebicia obsługujące blaszane kanały wentylacji mechanicznej. Strop nad kondygnacją w stanie dobrym. W ścianach wewnętrznych pod belkami konstrukcyjnymi widoczne nieliczne zarysowania w liniach spoin ze ścianą. (fot. nr 2.16)
Dach i pokrycie dachowe: pokrycie wierzchnie papą, ze śladami naprawy krycia, stan dobry.

3.2.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 2.1. Widok z ul. Wojska Polskiego, od strony zachodniej.

Fot. 2.2. Widok na wejście główne od strony zachodniej.

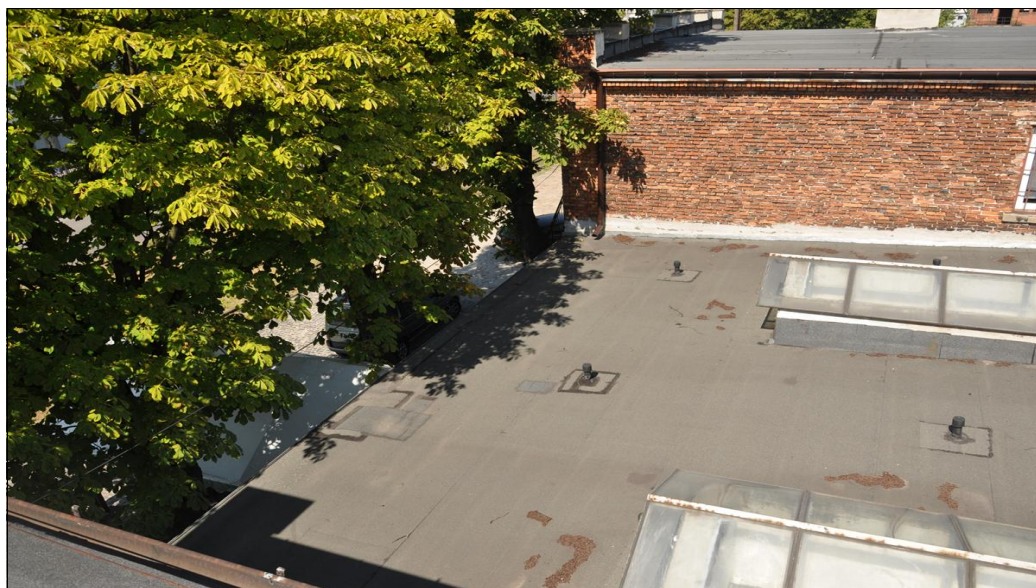
Fot. 2.3. Widok od strony wschodniej (widoczne kanały wentylacyjne).

Fot. 2.4. Widok od strony wschodniej (zaplecze).

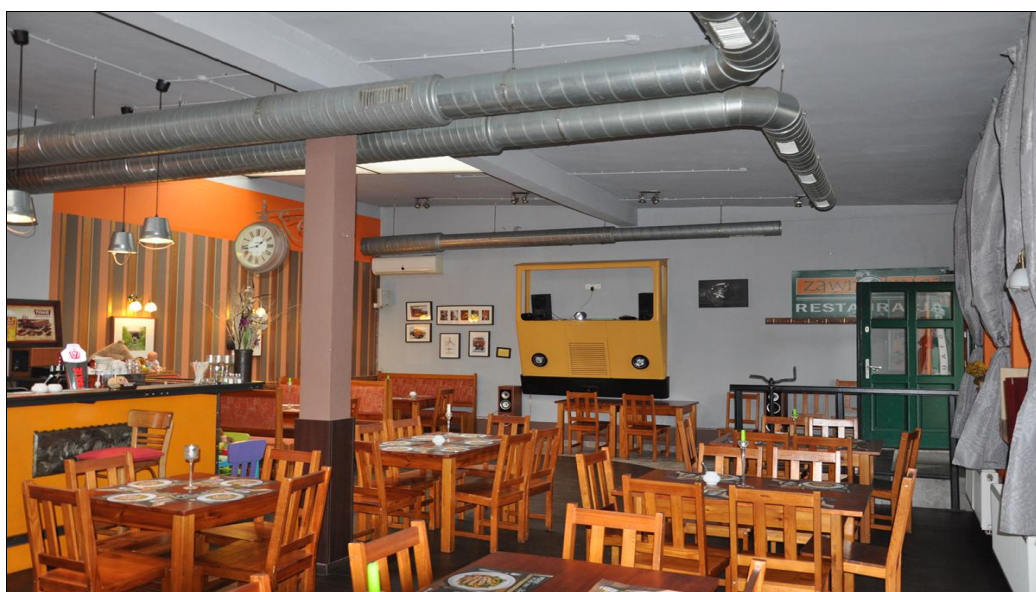
Fot. 2.5. Widok na dach segmentu na świetliki dachowe (w stronę wschodnią).

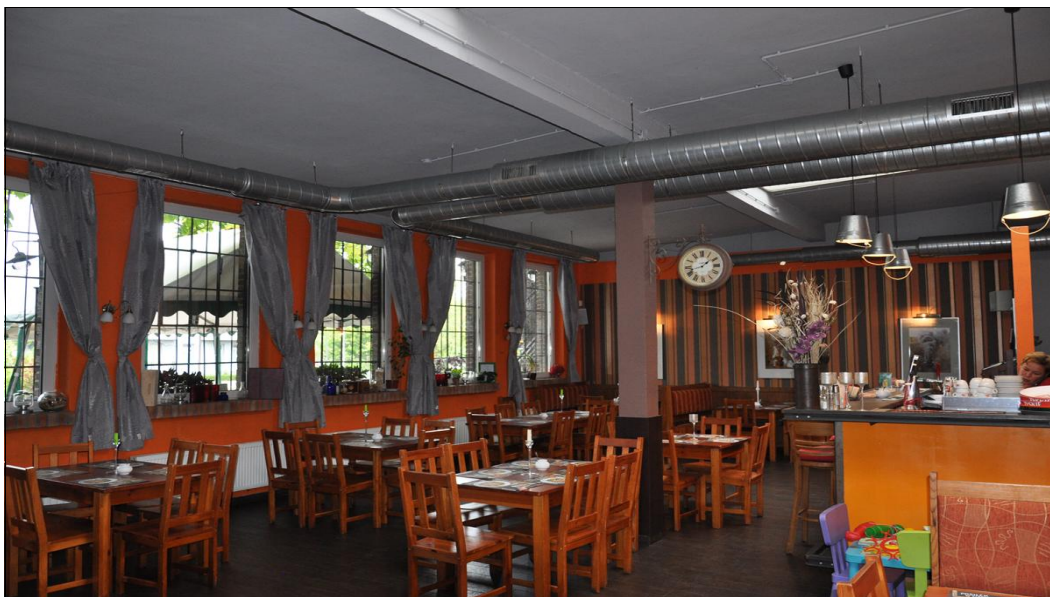
Fot. 2.6. Widok na dach segmentu (w stronę wschodnią).

Fot. 2.7 Widok na obóbki blacharskie zwieńczenia dachu attyką.

Fot. 2.8. Wnętrze – sala konsumpcji (widok w stronę południową).

Fot. 2.9 Wnętrze – sala konsumpcji (widok w stronę północno-zachodnią).

Fot. 2.10. Wnętrze – sala konsumpcji (widok na świetlik i kanały inst. mechanicznej).

Fot. 2.11 i 2.12 Widok na zaplecze kuchenne.

Fot. 2.13 i 2.14 Widok na kanały instalacji mechanicznej.

Fot. 2.15 Wnętrze – sanitariaty dla klientów.

Fot. 2.16. Wnętrze – widoczne zarysowanie wzdłuż spoiny pod belką konstrukcyjną.

3.3. BIURO MWD (CUSTOM RIDERS-WARSZTAT MOTOCYKLOWY I ARCHIWUM)

3.3.1 Opis ogólny

Wyszczególniony budynek jest środkowym segmentem zwartego kompleksu warsztatowo-socjalnego składającym się z dwóch nadziemnych kondygnacji.

Parter zajmuje warsztat motocyklowy o powierzchni ekspozycyjnej ok. 75 m² wraz z dodatkową powierzchnią toalety, magazynka i zaplecza monterskiego (ok. 28 m²). Wejście do tej części budynku znajdują się od strony zachodniej. Na piętrze znajduje się przestrzeń podzielona na 8 pomieszczeń i hol, użytkowana dziś jako archiwum. Wejście żelbetowymi schodami odbywa się z pomieszczenia hali głównej.

Elewacja budynku w czerwonej cegle jako fragment długiej pierzei dawnego kompleksu warsztatowego. Budynek przekryty dwuspadowym dachem o niskich spadkach kierunkach południowym i północnym.

Wysokość budynku wynosi ok. 7,80 m. Budynek po modernizacji parteru. Remontu wymaga mało eksploatowana góra.

Segment ze zwartego kompleksu budynków znajduje się w strefie jest ochrony konserwatorskiej i jest objęty ochroną konserwatorską wpisem na gminna listę obiektów zabytkowych.

3.3.2 Technologia wykonania budynku

Konstrukcja ścian w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej (ławy i ściany fundamentowe oraz ściany budynku) z mieszanym układem konstrukcyjnym stropów – system Kleina na belkach stalowych z wypełnieniem cegłą pełną. W strefie parteru występują belki konstrukcyjne stalowe podparte spawanymi profilami stalowymi. Układ konstrukcyjny budynku jest podłużno-przeczny.

Na dachu ułożono papę wierzchniego krycia. Konstrukcja dachu wsparta systemem Kleina na belkach stalowych w rozstawie ok. 120-140 cm z wypełnieniem cegłą pełną.

Wysokości użytkowe kondygnacji wynoszą średnio H=3,50 m dla parteru i H=3,30 m dla pomieszczeń piętra. Ściany od wewnątrz otynkowane.

Posadzki parteru wykończone zacieranym betonem, na piętrze ułożono deski drewniane.

Ślusarka okienna parteru zmodernizowana w konstrukcji aluminiowej antywłamaniowej, z zachowaniem zewnętrznego, stalowego i oryginalnego rastra szprosów. Okna na piętrze drewniane z pojedynczym szkleniem i częściowo zmodernizowane w ramie z PCV. Ślusarka drzwiowa zewnętrzna aluminiowa z wypełnieniem szklanym.

3.3.3 Instalacje

Budynek wyposażony jest w instalację elektryczną, wodno-kanalizacyjną (tylko parter), ogrzewanie dzięki wewnętrznym indywidualnym piecykom na opał stały .

3.3.4 Stan techniczny budynku

Budynek w parterze obecnie jest użytkowany jako warsztat motocyklowy. Stan techniczny pomieszczeń tej strefy po adaptacji dobry. Ściany nadziemne od strony zachodniej do poziomu okien piętra w stanie dobrym: ceglano-licowe ściany oczyszczono, uzupełniono spoinowanie, wykonano na fragmencie cokół cementowy do wysokości ok. 35 cm; parapety zewnętrzne cementowo-wapienne.

Nie użytkowane pomieszczenia piętra wymagają remontu. W części północno-wschodniej, brak obróbek przy kominie dymowym spowodował trwałe zawilgocenie ścian i zmiany odparzeniowe na tynkach. Konstrukcja stropu nad kondygnacją w stanie dobrym. Dach i pokrycie dachowe: pokrycie wierzchnie papą, bez śladów ingerencji naprawczej, stan techniczny dostateczny.

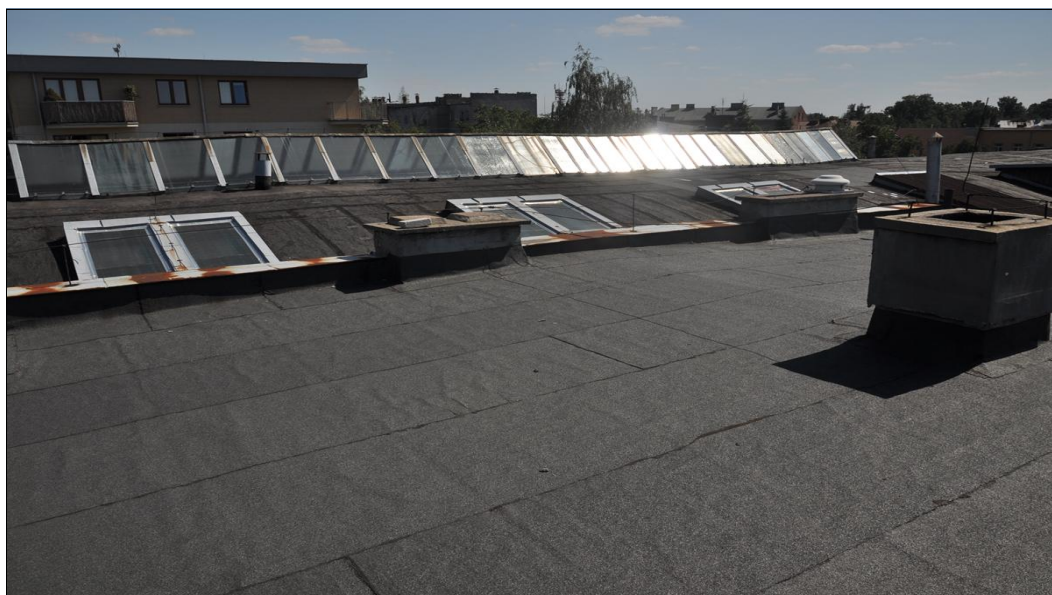
3.3.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 3.1. Widok na wejście z ul. Wojska Polskiego, od strony zachodniej.

Fot. 3.2. Widok na dach w kierunku zachodnim.

Fot. 3.3. Widok na dach w kierunku hali głównej (wschód).

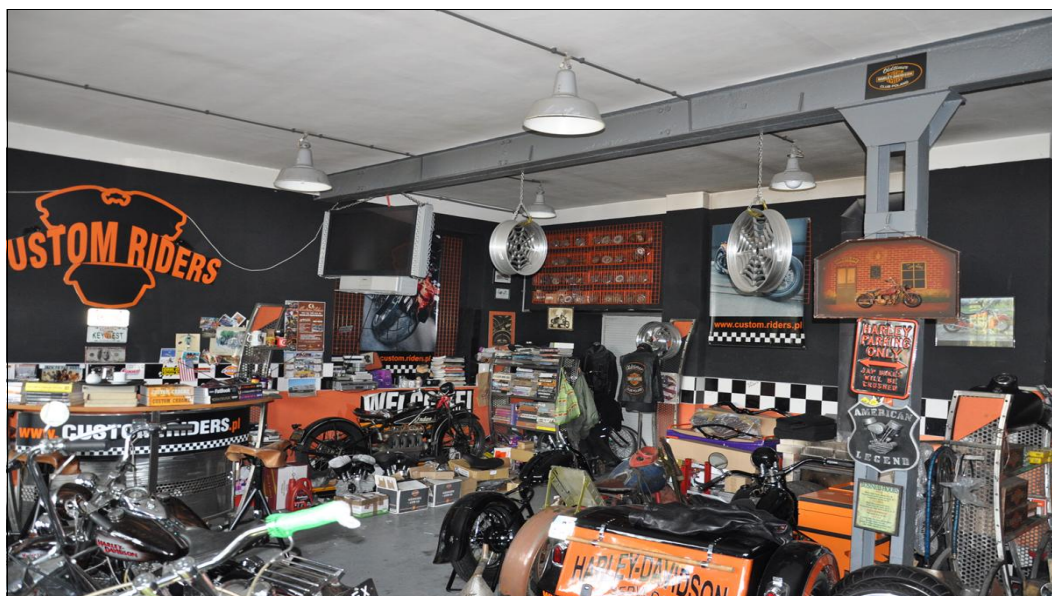
Fot. 3.4. Widok na zwieńczenie pilastra elewacji zachodniej.

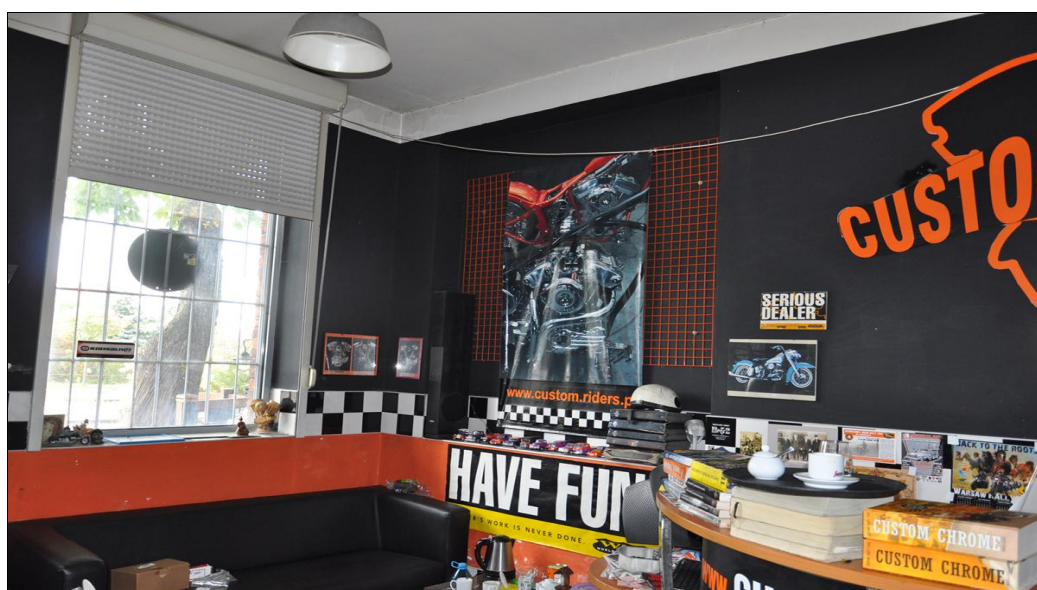
Fot. 3.5. Widok na komin dymowy w części północno-wschodniej (brak obróbek powoduje zawilgocenie ścian w pomieszczeniach na piętrze).

Fot. 3.6. Widok na komin przewodów wentylacyjnych (w stronę wschodnią).

Fot. 3.7. Widok na wnętrze warsztatu na parterze - ekspozycja.

Fot. 2.8. Wnętrze – sala ekspozycyjna warsztatu.

Fot. 3.9. Wnętrze – aneks monterski warsztatu motocyklowego.

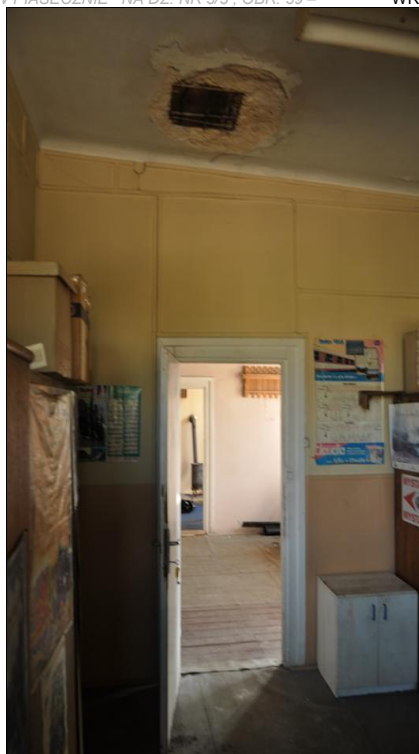
Fot. 3.10. Wnętrze – aneks monterski warsztatu motocyklowego.

Fot. 3.11 i 3.12 Widok na zaplecze sanitarne warsztatu motocyklowego.

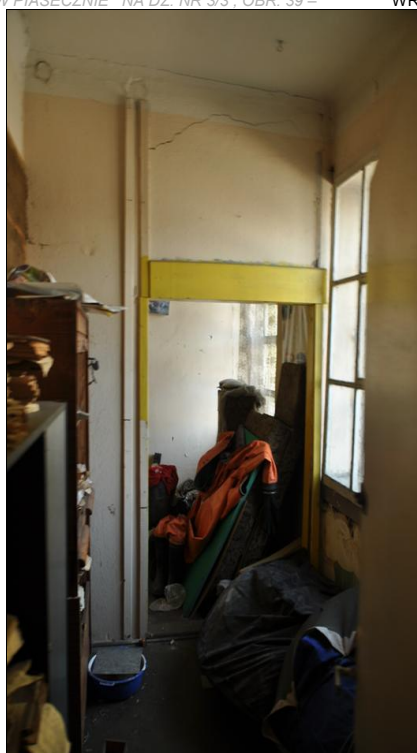
Fot. 3.13 i 3.14 Widok stalową konstrukcję wsporczą i kominek na paliwo stałe (parter).

Fot. 3.15 i 3.16 Widok na pomieszczenia piętra.

Fot. 3.17 i 3.18 Widok na pomieszczenia piętra (zmodernizowane okna, kominek).

Fot. 3.19 i 3.20 Widok na pomieszczenia piętra.

Fot. 3.21 i 3.22 Widok na klatkę schodową i magazynek piętra .

3.4. DREZYNIARNIA

3.4.1 Opis ogólny

Budynek drezyniarni jest parterowym budynkiem garażowym dla drezyn wraz z towarzyszącymi pomieszczeniami socjalnymi wybudowany na planie prostokątnym o wymiarach w rzucie średnio 17,5 x 9,5 m. Usytuowany jest w pobliżu skrzyżowania ulicy Nadarzyńskiej i Wojska Polskiego. Brama wjazdowa z połączeniem torowym znajduje się w elewacji południowej budynku. Budynek jest parterowy, niepodpiwniczony. Budynek przekryty dwuspadowym dachem o niskim spadku w kierunkach wschodnim i zachodnim. Wysokość budynku w kalenicy wynosi ok. 3,5 m. Układ funkcjonalny oprócz garażu dla drezyn zawiera trzy pomieszczenia towarzyszące o łącznej powierzchni ok. 124 m².

Budynek nie jest objęty ochroną konserwatorską.

3.4.2 Technologia wykonania budynku

Budynek wzniesiony w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej z dachem wykonanym w konstrukcji z drewnianych krokwi z deskowaniem krytym papą. Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny.

Wysokości użytkowe kondygnacji wynoszą średnio H=2,20 m. Ściany od wewnątrz nieotynkowane w strefie garażu i otynkowane w pozostałych pomieszczeniach, ceglane. Stolarka okienna drewniana. Brama i drzwi wejściowe stalowe.

3.4.3 Instalacje

Budynek wyposażony był w instalację elektryczną i przyłącze wodne. Ogrzewanie kominkiem na paliwo stałe z wyprowadzeniem przewodu dymowego przez ścianę.

3.4.4 Stan techniczny budynku

Budynek obecnie jest użytkowany jako garaż drezyn spalinowych. Jego stan techniczny jest zadowalający. Ściany zewnętrzne tynkowane.

Drewniana konstrukcja dachu w stanie dostatecznym i dobrym.

Dach i pokrycie dachowe: stan dostateczny ze śladami doraźnych napraw uszczelniających.

3.4.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 4.1. Widok bramę wjazdową i wejście do budynku (elewacja północna).

Fot. 4.2. Widok na dach i bryłę budynku od strony północno wschodniej.

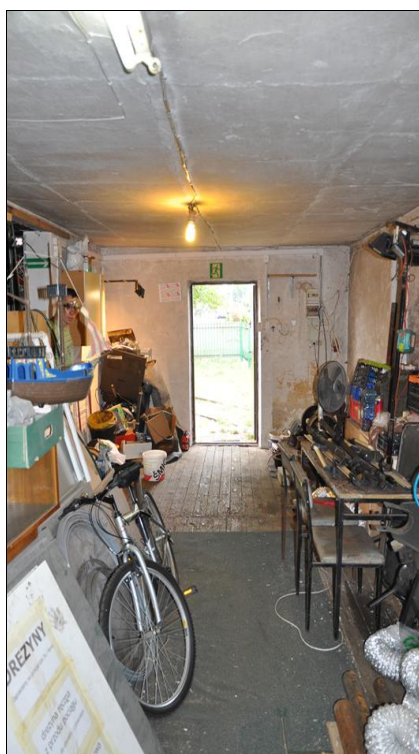
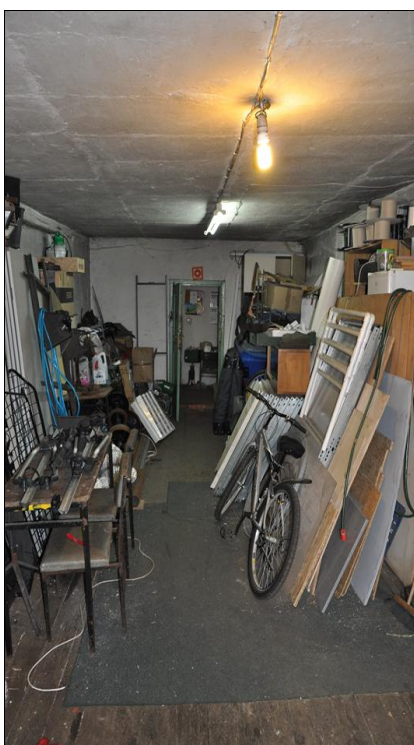
Fot. 4.3. Wnętrze garażu drezyn.

Fot. 4.4. Wnętrze części sanitarnej.

Fot. 4.5 i 4.6 Widok wnętrza garażu drezyn.

Fot. 4.7 i 4.8 Widok wnętrza części sanitarnej.

3.5. KOMÓRKI

3.5.1 Opis ogólny

Zespół pomieszczeń gospodarczych wybudowany za murem ceglany z pilastrami na przedłużeniu pierzei kompleksu warsztatowo-sanitarnego na planie prostokąta o wymiarach w rzucie średnio 26 x 4 m (część która nie uległa destrukcji). Istniejąca część składa się z pięciu wydzielonych pomieszczeń gospodarczo-magazynowych. Wejścia usytuowane są od strony wschodniej. Budynek jest parterowy niepodpiwniczony, przekryty jednospadowym dachem w konstrukcji drewnianej o niskim spadku w kierunku wschodnim.

Wysokość budynku wynosi ok. 2,20 m.

3.5.2 Technologia wykonania budynku

Budynek wzniesiony w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej.

Konstrukcja dachu oparta na drewnianych krokwiach z deskowaniem krytym papą.

3.5.3 Instalacje

Instalacji wewnętrznych w budynku nie znaleziono.

3.5.4 Stan techniczny budynku

Budynek obecnie jest opuszczony i nieużytkowany – znajduje się w stanie daleko posuniętej dewastacji. Ściany nadziemne w cegle nieotynkowanej z licznymi ubytkami cegieł i spękaniem.

Dach i pokrycie dachowe: stan awaryjny i przedawaryjny – krokwie miejscowo zarwane na skutek zawilgocenia. Otwory okienne i drzwiowe zadeskowane lub pozbawione zamknięć. Podłogi z przegniętym deskowaniem lub na gruncie. Budynek kwalifikuje się do rozbiórki lub gruntownej przebudowy.

3.5.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 5.1. Widok na mur z pilastrami od strony zachodniej.

Fot. 5.2. Widok od strony północnej.

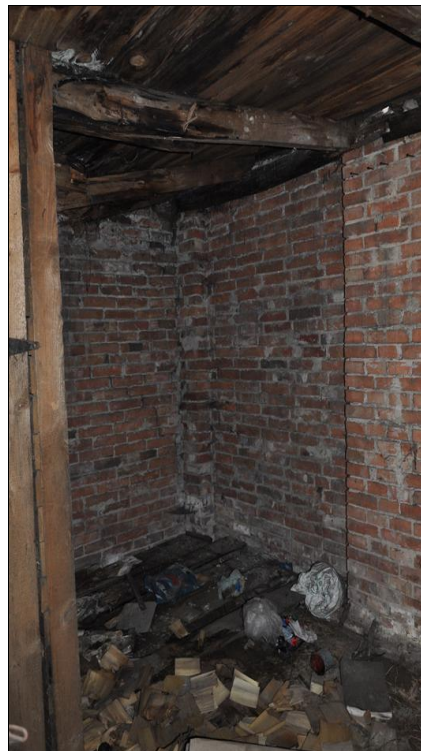
Fot. 5.3. Wnętrze komórki z uszkodzoną konstrukcją dachu.

Fot. 5.4. Widok na zdegradowaną konstrukcję dachu.

Fot. 5.5 i 5.6 Widok na część komórek istniejących i rozebranych.

Fot. 5.7 i 5.8 Widok zdegradowanych wnętrz komórek.

3.6. ŚWIETLICA ZZK (BIURO KOLEJKI, PRACOWNIA ARCHITEKTONICZNA, SIEDZIBA PCK, CZĘŚĆ KUCHENNA RESTAURACJI ODJAZD)

3.6.1 Opis ogólny

Wyszczególniony budynek jest pierwszym segmentem od strony peronów zwartego kompleksu warsztatowo-socjalnego składającym się z dwóch nadziemnych kondygnacji. Parter zajmuje biuro Piaseczyńsko-Grójeckiego Towarzystwa Kolei Wąskotorowej o powierzchni około 43m² w trzech pomieszczeniach biurowych w układzie amfiladowym z towarzyszącą toaletą umiejscowioną w obrębie holu klatki schodowej i magazynka (ok. 6,5 m²). Wejście do tej części budynku znajdują się od strony południowej, bezpośrednio przy peronach kolejowych. Z parteru dostępna jest również część zaplecza i sanitarna restauracji Odjazd o łącznej powierzchni ok. 41,5 m² (pomieszczenie socjalne z łazienką dla personelu, aneks kelnerski, zmywalnia, kuchnia, magazyn suchy, magazyn warzyw, chłodnia). Na piętrze znajduje się jednoprzestrzenne biuro siedziby powiatowej PCK o pow. 23,8 m² i pracownia architektoniczna na powierzchni ok. 74m² (3 pomieszczenia: kreślarnia, sala do spotkań z klientami, zaplecze socjalne z kuchenką i WC). Wejście na piętro przez żelbetowe schody w wydzielonej klatce schodowej.

Elewacja budynku w czerwonej cegle połączona w narożniku południowo-wschodnim z halą główną. Budynek przekryty dwuspadowym dachem o niskich spadkach kierunkach południowym i północnym.

Wysokość budynku w kalenicy wynosi ok. 7,80 m (liczone od poziomu wejścia do budynku – jest to poziom 0,00 dla całego kompleksu budynków). Budynek w najlepszym stanie technicznym po adaptacjach do aktualnych funkcji.

Segment ze zwartego kompleksu budynków znajduje się w strefie jest ochrony konserwatorskiej i jest objęty ochroną konserwatorską wpisem na gminna listę obiektów zabytkowych.

3.6.2 Technologia wykonania budynku

Konstrukcja ścian w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej (ławy i ściany fundamentowe oraz ściany budynku) z mieszanym układem konstrukcyjnym stropów – system Kleina na belkach stalowych z wypełnieniem cegłą pełną. W strefie parteru strop oparty na ścianach konstrukcyjnych. Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny.

Na dachu ułożono papę wierzchniego krycia. Konstrukcja dachu wsparta systemem Kleina na belkach stalowych w rozstawie ok. 120-140 cm z wypełnieniem cegłą pełną.

Wysokości użytkowe kondygnacji wynoszą średnio $H=3,50$ m dla parteru i $H=3,26$ m dla pomieszczeń piętra. Ściany od wewnątrz otynkowane.

Posadzki parteru wykończone gresiem ceramicznym, stopnie schodów obłożone płytkami lastrykowymi, na piętrze w pomieszczeniach biurowych ułożono wykładzinę biurową, w sanitarnych gres.

Stolarka okienna parteru zmodernizowana w konstrukcji PCV, z zachowaniem zewnętrznego, stalowego i oryginalnego rastra szprosów. Okna na piętrze zmodernizowane w ramie z PCV. Ślusarka drzwiowa zewnętrzna aluminiowa z wypełnieniem panelem pełnym.

3.6.3 Instalacje

Budynek wyposażony jest w instalację elektryczną, wodno-kanalizacyjną, centralnego ogrzewania (zintegrowaną z piecem na opał stały w hali głównej) i instalację telefoniczną.

3.6.4 Stan techniczny budynku

Budynek użytkowany jest w większej części jako biurowy. Stan techniczny budynku i pomieszczeń tej strefy po adaptacji dobry. Ściany nadziemne od strony zachodniej w stanie dobrym: ceglane lico ściany oczyszczono, uzupełniono spoinowanie, wykonano cokol cementowy wysokości od ok. 35 do 60 cm; parapety zewnętrzne cementowo-wapienne. Tuż przy krawędziach attyk, w strefie obróbek blacharskich niewielkie ubytki cegieł. W części elewacji południowej na styku z halą główną, brak właściwych obróbek przy rynnach deszczowych spowodował zawilgocenie ściany, lasowanie cegły i liczne ubytki w warstwach licowych ceglanego muru i parapetach zewnętrznych okien zaplecza restauracji. Konstrukcja stropu nad kondygnacją w stanie dobrym. Dach i pokrycie dachowe: pokrycie wierzchnie papą, bez śladów ingerencji naprawczej, stan techniczny dobry.

3.6.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 6.1. Widok na elewację z ul. Wojska Polskiego, od strony zachodniej.

Fot. 6.2. Widok narożnik południowo-zachodni.

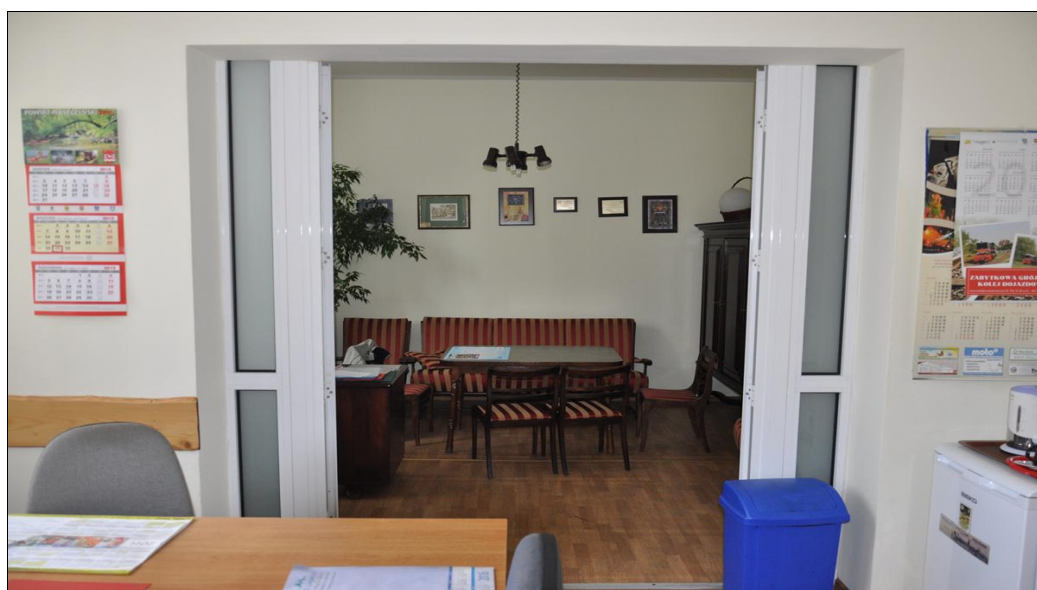
Fot. 6.3. Widok na elewację południową z wejściem głównym do budynku.

Fot. 6.4. Widok na elewację północną.

Fot. 6.5. Widok wnętrza biura kolejki PGTKW.

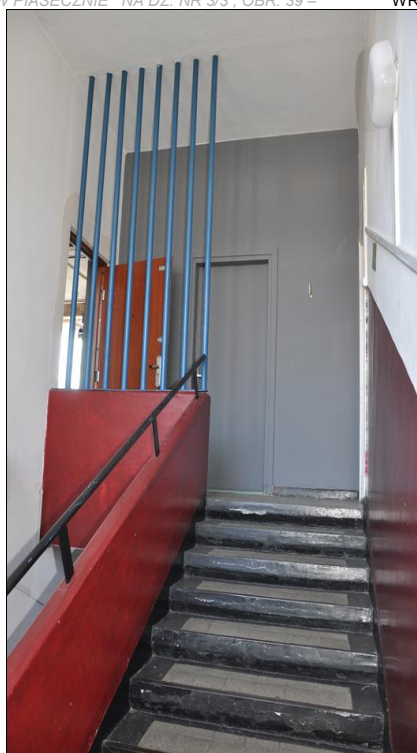
Fot. 6.6. Widok wnętrza biura kolejki PGTKW.

Fot. 6.7. Widok na wnętrze zaplecza kuchennego restauracji.

Fot. 6.8. Instalacja wentylacyjna wyciągowa zaplecza restauracji.

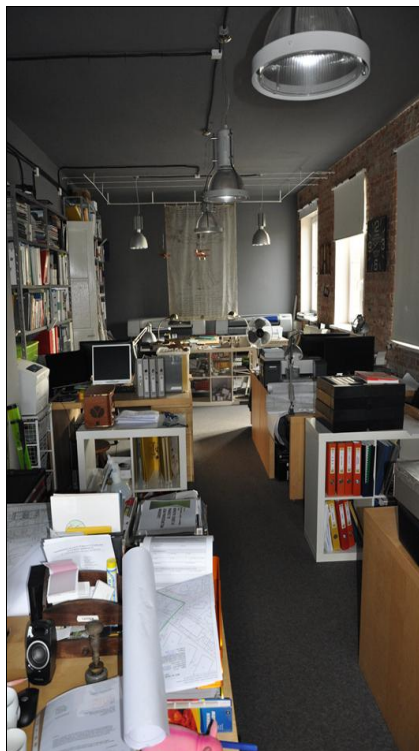
Fot. 6.9 i 6.10 Widok na klatkę schodową.

Fot. 6.11 i 6.12 Widok na drzwi wejściowe i sanitariat w holu.

Fot. 6.13 i 6.14 Widok na pomieszczenia piętra (biuro PCK).

Fot. 6.15 i 6.17 Widok na pomieszczenia pracowni architektonicznej.

P D V A R C H I T E K C I & S T U D I O D W A
05-500 Piaseczno ul. Sienkiewicza 14, pdvarch@gmail.com ,
studiodwa@studiodwa.pl www.pdv.pl

3.7. HALA OBRABIAREK (RESTAURACJA ODJAZD)

3.7.1 Opis ogólny

Wyszczególniony budynek jest drugim z segmentów zwartego kompleksu od strony peronów kolejowych. Segment opiera się na planie dwóch prostokątów o wymiarach w rzucie średnio 16 x 13 m i 5 x 10 m.

Dawną halę obrabiarek stanowi parterowy, niepodpiwniczony segment. Wejścia do budynku znajdują się od strony zachodniej (główne) i południowej (zaplecze). Elewacja budynku utrzymana w charakterystycznej czerwonej cegle jako fragment długiej pierzei dawnej części warsztatowo-socjalnej. Budynek przekryty jednospadowym dachem o niskim spadku w kierunku zachodnim.

Wysokość budynku od strony ul. Wojska Polskiego wynosi ok. 3,80 m, a od strony łączy się z halą główną. Budynek po modernizacji pełni funkcję restauracyjną z jednoprzestrzenną salą konsumpcyjno-barową, sanitariatami dla gości i pomieszczeniem biurowym obsługiwany komunikacyjnie z sali głównej. Zaplecze kuchenne i sanitarne dla pracowników znajduje się w części skrajnego segmentu świetlicy ZZK. Łączna powierzchnia użytkowa wynosi ok. 210 m².

Segment ze zwartego kompleksu budynków znajduje się w strefie jest ochrony konserwatorskiej i jest objęty ochroną konserwatorską wpisem na gminną listę obiektów zabytkowych.

3.7.2 Technologia wykonania budynku

Konstrukcja ścian w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej (ławy i ściany fundamentowe oraz ściany budynku) z mieszanym układem konstrukcyjnym stropów – system Kleina na belkach stalowych z wypełnieniem cegłą pełną, z dwoma podciągami żelbetowymi wspartymi na słupach. Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny.

Na dachu ułożono papę wierzchniego krycia. W dachu znajdują się dwa podłużne świetliki wykonane w konstrukcji stalowej z dwuspadowym układem szklenia o średnich wymiarach 730x135 cm.

Wysokości użytkowe kondygnacji wynoszą $H=3,30$ m. Ściany od wewnątrz otynkowane, w częściach sanitarnych i technologicznych pokryte glazurą ceramiczną. Posadzka w sali konsumpcyjnej pokryta drewnianą mozaiką przemysłową, reszta posadzek pokryta gresem ceramicznym. Ślusarka okienna zmodernizowana z PCV, zewnętrzna stalowa z oryginalnym podziałem szprosów. Ślusarka drzwiowa zewnętrzna stalowa, pełna i drewniana z wypełnieniem szklanym.

3.7.3 Instalacje

Budynek wyposażony jest w instalację elektryczną, wodno-kanalizacyjną, centralnego ogrzewania i wentylacji mechanicznej. Kanały instalacyjne wentylacji z blachy ocynkowanej prowadzone wierzchem, obsługujące wszystkie pomieszczenia – salę konsumpcji, sanitariaty, zaplecza kuchenne.

3.7.4 Stan techniczny budynku

Budynek obecnie jest użytkowany jako restauracja Odjazd. Stan techniczny pomieszczeń po adaptacji dobry. Ściany nadziemne od strony zachodniej w stanie dobrym: ceglany lico ściany oczyszczono, uzupełniono spoinowanie, wykonano cokół cementowy do wysokości ok. 40 cm; parapety zewnętrzne zmodernizowane, cementowo-wapienne. Ściana wschodnia znajduje się wewnątrz hali głównej. W strefie ściany wschodniej (zapleczonej) liczne przebiegi obsługujące blaszane kanały wentylacji mechanicznej. Strop nad kondygnacją w stanie dobrym. Dach i pokrycie dachowe: pokrycie wierzchnie papą, ze śladami naprawy krycia, stan dobry.

3.7.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 7.1. Widok z ul. Wojska Polskiego na główne wejście, od strony zachodniej.

Fot. 7.2. Widok na elewację zachodnią.

Fot. 7.3. Widok od strony wschodniej (widoczne kanały wentylacyjne).

Fot. 7.4. Widok od strony wschodniej (widoczne kanały wentylacyjne).

Fot. 7.5. Widok na dach segmentu i świetliki dachowe (w stronę południowo-zachodnią).

Fot. 7.6. Widok na dach segmentu (w stronę hali głównej).

Fot. 7.7 Widok na dach segmentu (światliki i połączenie z halą główną).

Fot. 7.8. Wnętrze – sala konsumpcji (widok w stronę południową).

Fot. 7.9 Wnętrze – sala konsumpcji (widok w stronę północno-zachodnią).

Fot. 7.10. Wnętrze – sala konsumpcji (widok na świetlik i kanały inst. mechanicznej).

Fot. 7.11 i 7.12 Widok na pomieszczenie gospodarcze i zmywalnie (w obrębie segmentu).

Fot. 7.13 i 7.14 Widok na pomieszczenia sanitarne dla gości restauracji.

3.8. WARSZTATY SZKOLNE (GALERIA BIAŁA, FOTO ATELIER, CZĘŚĆ MAGAZYNOWA RESTAURACJI ZAWROTNICA)

3.8.1 Opis ogólny

Wyszczególniony budynek jest ostatnim segmentem od strony peronów zwartego kompleksu warsztatowo-socjalnego składającym się z dwóch nadziemnych kondygnacji. Parter zajmuje pracownia ceramiczna o łącznej powierzchni około 98m² podzielona funkcjonalnie na dużą salę zajęć, pomieszczenie pieca do wypalania, pomieszczenie gospodarcze, WC. Wejście do tej części budynku znajduje się od strony zachodniej, w sąsiedztwie torów kolejowych.

Zachodnią część segmentu, pod wyłączonymi z użytkowania dawnymi schodami, zajmują pomieszczenia gospodarcze i magazynowe wynajmowane przez restaurację Zawrotnica (pow. ok. 13 m²). Wejście usytuowane jest od strony wschodniej.

Dostęp do kondygnacji na piętrze zapewniają zewnętrzne schody w konstrukcji stalowej z drewnianymi, ażurowymi stopnicami. Znajduje się tu atelier fotograficzne na powierzchni ok. 117m² (duża sala, dwie toalety, szatnia, aneks kuchenny).

Elewacja budynku wykończona w czerwonej cegle. Budynek przekryty dwuspadowym dachem o niskich spadkach kierunkach południowym i północnym. Wysokość budynku w kalenicy wynosi ok. 7,80 m. Budynek mimo bieżących prac konserwacyjnych wymaga remontu, szczególnie w strefie pokrycia dachu, a także sprawdzenia poprawności umocowania obróbek blacharskich. Ich brak powoduje zalewanie ścian i podniesienie poziomu wilgotności do stanu charakteryzowanego jako „ściana mokra” - ok. 8% wilgotności. Ma to miejsce w narożniku północno-zachodnim na parterze budynku. Należałoby udrożnić wentylację grawitacyjną w tej strefie.

Segment ze zwartego kompleksu budynków znajduje się w strefie jest ochrony konserwatorskiej i jest objęty ochroną konserwatorską wpisem na gminną listę obiektów zabytkowych.

3.8.2 Technologia wykonania budynku

Konstrukcja ścian w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej (ławy i ściany fundamentowe oraz ściany

budynku) z mieszanym układem konstrukcyjnym stropów – system Kleina na belkach stalowych z wypełnieniem cegłą pełną, z dwoma podciągami żelbetowymi wspartymi na słupach. Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny.

Na dachu ułożono papę wierzchniego krycia. Konstrukcja dachu wsparta systemem Kleina na belkach stalowych w rozstawie ok. 120-140 cm z wypełnieniem cegłą pełną.

Wysokości użytkowe kondygnacji wynoszą średnio $H=3,50$ m dla parteru i $H=3,2$ m dla pomieszczeń piętra. Ściany od wewnątrz otynkowane lub malowane bezpośrednio na wykończeniu ceglanym.

Posadzki parteru wykończone wylewką betonową, na piętrze panelami podłogowymi, w pomieszczeniach sanitarnych gres.

Stolarka okienna parteru oryginalna w ramie stalowej, z zachowaniem zewnętrznego, oryginalnego rastra szprosów. Okna na piętrze zmodernizowane w ramie z PCV. Ślusarka drzwiowa zewnętrzna parteru stalowa, stolarka drzwi wejściowych na piętrze drewniana.

3.8.3 Instalacje

Budynek wyposażony jest w instalację elektryczną, wodno-kanalizacyjną, ogrzewanie piecowe na paliwo stałe, indywidualne.

3.8.4 Stan techniczny budynku

Budynek użytkowany przez trzech najemców. Stan techniczny budynku i pomieszczeń tej strefy po adaptacji dostateczny (remontu wymagają pokrycie dachowe i obróbki blacharskie). Ściany nadziemne od strony zachodniej w stanie zadowalającym: ceglana lica z nielicznymi ubytkami złaconej cegły, uzupełniono spoinowanie, wykonano cokół cementowy wysokości od ok. 35 do 60 cm; parapety zewnętrzne cementowo-wapienne. Tuż przy krawędziach attyk, w strefie obróbek blacharskich niewielkie ubytki cegieł. Zalecane czyszczenie elewacji z uzupełnieniem spoin między cegłami. Konstrukcja stropu nad kondygnacją w stanie dobrym. Dach i pokrycie dachowe: pokrycie wierzchnie papą z licznymi śladami ingerencji naprawczych, stan techniczny dostateczny.

3.8.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 8.1. Widok na elewację z ul. Wojska Polskiego, od strony zachodniej.

Fot. 8.2. Widok narożnik północno-zachodni.

Fot. 8.3. Widok na elewację północną na styku z rozdzielnią elektryczną.

Fot. 6.4. Widok na elewację południową (wystające piętro).

Fot. 8.5. Widok elewacji od strony wschodniej.

Fot. 8.6. Widok wnętrza pracowni ceramicznej.

Fot. 8.7. Widok na wnętrze pracowni ceramicznej (widoczne zawilgocenie ścian) .

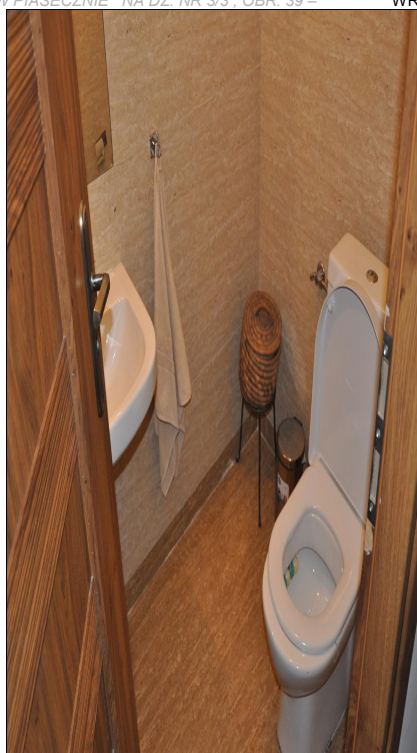
Fot. 8.8. Widok wnętrza pracowni ceramicznej (belka i słup żelbetowy).

Fot. 8.9 i 8.10 Wnętrza pracowni ceramicznej.

Fot. 8.11 i 8.12 Wnętrza atelier fotograficznego.

Fot. 8.13 i 8.14 Pomieszczenia sanitarne atelier fotograficznego.

Fot. 8.15 i 8.17 Widok na pomieszczenia magazynowe restauracji Zawrotnica.

3.9. KUŹNIA, BLACHARNIA, SPAWALNIA

3.9.1 Opis ogólny

Budynek został wybudowany na planie prostokąta o wymiarach w rzucie średnio 16 x 8,8 m z przybudówkami, po północnej stronie części warsztatowo-socjalnej w zabudowie szeregowej. Jego fasada frontowa zwrócona jest na wschód a strzelista bryła wyróżnia się wśród sąsiadującej niskiej zabudowy gospodarczej. Ponieważ jest to kompleks pomieszczeń, wejścia do budynku usytuowano w trzech różnych miejscach: odrębnie do spawalni z acetylenownią (pow. ok. 25 m²), odrębnie do blacharni (pow. ok. 35 m²), odrębnie do kuźni (pow. ok. 82 m²). Kompleks budynków składa się z dwóch brył jednokondygnacyjnych niepodpiwniczonych: niższej ze spawalnią o wysokości ok. 4 m i wyższej z funkcją blacharni i kuźni o wysokości ok. 5,50 m mierzonej do kalenicy.

Budynek przekryty dwuspadowym dachem o niskim spadku w kierunkach wschód-zachód, kalenicę zwieńcza wywietrznik w formie drewnianej sygnaturki z żaluzjami. Ściany boczne wyciągnięte w formie attyk, podobnie jak ryzalit frontowy wyciągnięty ponad poziom gzymsu.

Jednoprzestrzenne pomieszczenia rozdzielone są ścianami bocznymi. Nie ma bezpośrednich przejść pomiędzy pomieszczeniami.

Budynek znajduje się w strefie ochrony konserwatorskiej i jest objęty ochroną konserwatorską wpisem na gminną listę obiektów zabytkowych.

3.9.2 Technologia wykonania budynku

Kompleks wzniesiony w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej (ławy i ściany fundamentowe oraz ściany budynku) z mieszanym układem konstrukcyjnym stropów – system Kleina na belkach stalowych z wypełnieniem cegłą pełną (tylko w spawalni) drewniane krokwie i stalowe belki usztywniające w blacharni i kuźni.

Na konstrukcji dachów ułożono papę wierzchniego krycia.

Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny.

Wysokości użytkowe kondygnacji wynoszą: spawalnia H=3,00 m kuźnia i blacharnia ok. 5,00 m. Ściany od wewnątrz w większości nieotynkowane, ceglane. W budynku kuźni pozostałości po piecach kuźniczych. Ślusarka okienna i drzwiowa stalowa całkowicie zdewastowana.

3.9.3 Instalacje

Budynek wyposażony był w instalację elektryczną natynkową i wodną. W czasie wizji lokalnej natrafiono na zdewastowane pozostałości w/w instalacji.

Innych instalacji wewnętrznych w budynku nie stwierdzono.

3.9.4 Stan techniczny budynku

Budynek obecnie jest opuszczony i nieużytkowany – całkowicie zdewastowany, w bardzo złym stanie technicznym. Ściany nadziemne: od strony wschodniej i zachodniej - z licznymi spękaniami wzdłuż ścian; liczne ślady zawilgocenia (wilgoć podciągana kapilarnie z gruntu, jak i pochodząca z opadów atmosferycznych) w wielu miejscach uwidocznione ubytki cegieł. Utracone gzymsy i obróbki blacharskie.

Dach i pokrycie dachowe: stan awaryjny i przedawaryjny – drewniane krokwie miejscowo zarwane na wskutek zawilgocenia, deskowanie i papa krycia wierzchniego pozarywane. Otwory okienne i drzwiowe pozbawione zamknięć i szklenia. Podłogi na gruncie. Budynek kwalifikuje się do rozbiórki lub gruntownej przebudowy.

Instalacje: brak sprawnych i działających instalacji, pozostałości zdewastowane.

3.9.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 9.1. Widok na elewację frontową, od strony wschodniej.

Fot. 9.2. Widok narożnik północno-wschodni.

Fot. 9.3. Widok na dobudówkę - niższy pawilon spawalni.

Fot. 9.4. Widok na wystającą attyką ryzalit frontowy.

Fot. 9.5. Widok wejście do spawalni od strony wschodniej.

Fot. 8.6. Widok zdewastowany wywiewnik kalenicowy.

Fot. 9.7. Widok na wnętrze kuźni (widoczna dewastacja dachu) .

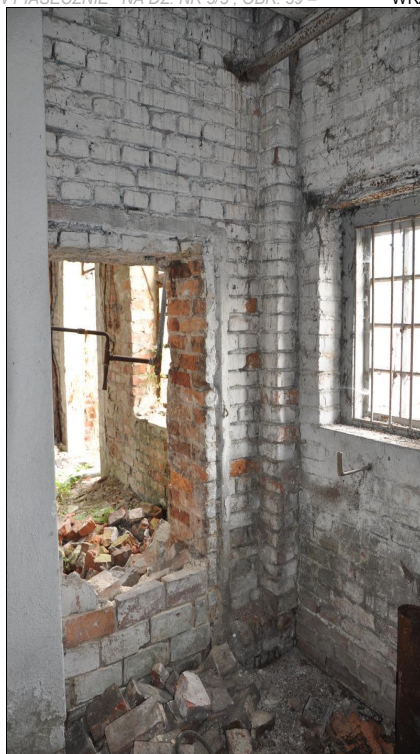
Fot. 9.8. Widok wnętrza kuźni (pozostałość po piecu).

Fot. 9.9 i 9.10 Widok z wnętrza kuźni na konstrukcję dachu.

Fot. 9.11 i 9.12 Wnętrza blacharni.

Fot. 9.13 i 9.14 Pomieszczenia spawalni i acetylenowni.

Fot. 9.15 i 9.17 Widok pozostałości piecy kuźniczych.

3.10. BIURA WTC, WDW, DYSPOZYTOR

3.10.1 Opis ogólny

Budynek magazynu służby drogowej jest parterowym, niepodpiwniczonym, podłużnym budynkiem usytuowanym w południowej części terenu bezpośrednio przy torowisku. Złożony z dwóch części: północnej opartej o rzut czworoboku i południowej czterosegmentowej o uskokowych członach. W budynku znajduje się kasa biletów dzieląca wspólne wejście z dwoma pomieszczeniami biurowymi (łączna pow. ok. 30 m²). Tuż obok znajduje się modelarnia zajmująca powierzchnię około 42 m². W pozostałej części budynku znajdują się pomieszczenia magazynowe i gospodarcze.

Budynek przekryty jednospadowym dachem o niskim spadku w kierunku wschodnim. Elewacje zwieńczone zostały płaskim gzymsem. Wysokość budynku do attyki wynosi ok. 3,8 m. Układ funkcjonalny oprócz zawiera trzynaście pomieszczeń z dostępem z kilku wejść od strony zachodniej. Łączna powierzchnia wynosi ok. 168 m².

Budynek jest objęty ochroną konserwatorską.

3.10.2 Technologia wykonania budynku

Budynek wzniesiony w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej ze stropodachem wykonanym z drewnianych krokwi z deskowaniem krytym papą. Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny. Wysokości użytkowe kondygnacji wynoszą średnio H=2,80 m. Ściany od wewnątrz otynkowane.

Stolarka okienna w części północnej zmodernizowana w konstrukcji PCV. Pomieszczenia za modelarnią nie były remontowane i posiadają stolarkę drewnianą. Drzwi wejściowe stalowe i drewniane.

3.10.3 Instalacje

Budynek wyposażony był w instalację elektryczną. Ogrzewanie indywidualne kominkiem na paliwo stałe z wyprowadzeniem przewodu dymowego na zewnątrz.

3.10.4 Stan techniczny budynku

Północna część budynku – kasy, biura i modelarnia zostały wyremontowane, elewacja poddana termomodernizacji - stan techniczny tej części jest dobry. Pozostała część w złym stanie technicznym – wymaga kontynuacji remontu.

Dach i pokrycie dachowe: pokrycie zmodernizowane wraz z obróbką blacharską.

3.10.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 10.1. Widok na część z czterosegmentowymi uskokami (elewacja zachodnia).

Fot. 10.2. Widok na wyremontowaną część północną (elewacja zachodnia).

Fot. 10.3. Widok na elewację północną (strefa kasowa).

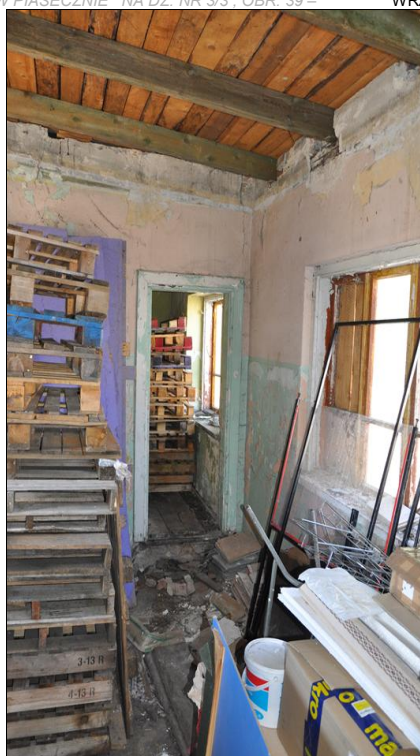
Fot. 10.4. Widok na elewację południową i wschodnią.

Fot. 10.5 i 10.6 Widok wnętrza części kasowej i biurowej (widoczny kominek).

Fot. 10.7 i 10.8 Widok wnętrza części biurowej.

Fot. 10.9 i 10.10 Widok wnętrza części magazynowo-gospodarczej.

Fot. 10.11 i 10.12 Widok wnętrza części magazynowo-gospodarczej.

3.11. HALA DNIÓWKOWA

3.11.1 Opis ogólny

Hala dniówkowa usytuowana jest przy południowej granicy działki, na styku z budynkiem dawnej przychodni kolejowej. Pełni obecnie funkcje lokomotywni, gdzie są przechowywane i naprawiane pojazdy trakcyjne. Budynek stanowi jednoprzestrzenna, niepodpiwniczona hala murowana z cegły, otynkowana. Rzut w planie prostokąta o wymiarach : 33 x 10 m. Bramy wjazdowe znajdują się w północnej ścianie hali. Na terenie hali stoją działające tokarki. Powierzchnia użytkowa hali wynosi ok. 291,3 m².

Budynek przekryty dachem walcowym z rozcięciami na dwa szklane, trójkątne świetliki o wymiarach w planie 5,0 x 1,8 m. Elewacje wzdłużne, tynkowane, rozczłonkowane lizenami, zwieńczone sfazowanym gzymsem. Pomiedzy lizenami wpasowuje się rytm prostokątnych okien symetrycznie na dwóch podłużnych ścianach. Wysokość budynku do najwyższego punktu attyki kolebki wynosi ok. 7,0 m.

Budynek jest objęty ochroną konserwatorską.

3.11.2 Technologia wykonania budynku

Budynek wzniesiony w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej pokrytej białym tynkiem cementowo-wapiennym. Konstrukcja przekrycia stropodachu - dźwigary drewniane, łukowe oparte na ścianach podłużnych. Dach kryty papą na deskowaniu, w dachach umieszczono świetliki. Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny. Wysokości użytkowe kondygnacji wynoszą średnio od H=4,60 do H=6,00 m. Ściany od wewnątrz otynkowane.

Stolarka okienna zmodernizowana w konstrukcji PCV. Bramy wjazdowe drewniane na stalowej kratownicy.

3.11.3 Instalacje

Budynek wyposażony jest w instalację elektryczną, wodną i centralnego ogrzewania.

3.11.4 Stan techniczny budynku

Ściany zewnętrzne z ubytkami tynku, okna zmodernizowane d konstrukcji PCV. Dach i pokrycie dachowe: dach w kilku miejscach przecieka, ściany z zaciekami i ubytkami tynku. Stan techniczny budynku zadowalający.

3.11.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 11.1. Widok elewację zachodnią.

Fot. 11.2. Widok na strefę wrót wjazdowych (elewacja północna).

Fot. 11.3. Widok na narożnik północno-zachodni.

Fot. 11.4. Widok na narożnik południowo-zachodni (styk z bud. dawnej przychodni).

Fot. 11.5 i 11.6 Widok wnętrza na warsztat naprawczy (widoczna tokarka).

Fot. 11.7 i 11.8 Widok wnętrza – oparcie łuków na ścianach podłużnych.

Fot. 11.9 i 11.10 Widok od wnętrza na świetliki dachowe.

Fot. 11.11 i 11.12 Widok z wnętrza na elementy konstrukcyjne.

3.12. HALA GŁÓWNA

3.12.1 Opis ogólny

Hala stanowi część kompleksu usytuowanego w środkowej części terenu kolejki. Pełni funkcję lokomotywni z wjazdami od północy i południa gdzie są przechowywane i naprawiane wagony pasażerskie. Budynek stanowi jednoprzestrzenna, niepodpiwniczona hala murowana z cegły, nieotynkowana. Wyposażona jest w 3 kanały rewizyjne, po stronie wschodniej znajdują się wydzielone pomieszczenia warsztatowe. Rzut w planie prostokąta o wymiarach : 23 x 43 m. Bramy wjazdowe znajdują się w północnej i południowej ścianie hali. Powierzchnia użytkowa hali wynosi ok. 920 m².

Budynek przekryty dachem łukowym ze szklanym, trójkątnym świetlikiem kalenicowym o wymiarach w planie 22,0 x 1,8 m. Elewacje wzdłużne, rozczłonkowane tynkowanymi lizenami od strony wschodniej zwieńczone uskakującym gzymsem. Pomiędzy lizenami występuje rytm triforiów – prostokątnych potrójnych. Wysokość budynku do najwyższego punktu attyki kolebki wynosi ok. 8,4 m.

Budynek jako element zwartego kompleksu budynków znajduje się w strefie ochrony konserwatorskiej i jest objęty ochroną konserwatorską wpisem na gminną listę obiektów zabytkowych..

3.12.2 Technologia wykonania budynku

Budynek wzniesiony w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej grubości ok 42 cm na zaprawie cementowo-wapiennej (ławy i ściany fundamentowe oraz ściany budynku). Północna ściana hali wykonana została z cegły ceramicznej i silikatowej na ławach fundamentowych wylewanych z żelbetu (po awarii i zawaleniu części hali w roku 1979).

Konstrukcję przekrycia dachu stanowią dźwigary drewniane łukowe ze ściągiem stalowym o rozpiętości 22,40 m i strzałce wysokości 3,30 m. Dźwigary oparte na ścianach podłużnych w rozstawie osiowym ok. 6,0 m. Pomiędzy płatwiami mocowanymi do dźwigarów co 1,1 m, widoczne są resztki podbitki z płyt paździerzowych. Dach kryty papą na deskowaniu, w osi hali rozcięty przez świetlikiem kalenicowym trójkątnym. Na dachu znajduje się także świetlik lukarnowy na planie kwadratu o konstrukcji drewnianej. Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny. Wysokości użytkowe kondygnacji wynoszą średnio od H=4,90 do H=7,30 m. Ściany od wewnątrz częściowo otynkowane.

Ślusarka okienna stalowa. Bramy wjazdowe drewniane na stalowej kratownicy.

3.12.3 Instalacje

Budynek wyposażony jest w instalację elektryczną, wodną i kanalizacyjną, jednak ich stan techniczny jest zły.

3.12.4 Stan techniczny budynku

Budynek użytkowany jest jako wagonownia i warsztat remontowy taboru. Stan techniczny drewnianej konstrukcji dachu jest zły. Widoczne ślady działań naprawczych są konsekwencją awarii i zawalenia północnej części dachu w 1979 roku. Podczas odbudowy północnej ściany podjęto decyzję o skróceniu hali o 5 segmentów dźwigarów. Dach w kilku miejscach przecieka, ściany z wyraźnymi zaciekami i ubytkami tynku. Przez nieszczelne świetliki dachowe do wnętrza wpadają opady atmosferyczne. Wilgoć powoduje postępującą korozję biologiczną dźwigarów zarówno w strefach podparcia jak i pod poszyciem dachu. Łuki zostały podparte miejscowo słupami drewnianymi o średnicy 20 cm w roku 1989. Zlecenia wymiany konstrukcji pojawiły się w ekspertyzie oceny stanu technicznego z grudnia 1990 r., opracowanej przez PKP Biuro Projektów Kolejowych w Łodzi. Wizja lokalna związana z aktualną inwentaryzacją potwierdza pilną potrzebę gruntownej przebudowy konstrukcji i poszycia dachu.

Ściany nadziemne z cegły ceramicznej z licznymi ubytkami spoinowania. W części elewacji zachodniej, na styku z dawnym budynkiem świetlicy ZZK, brak właściwych obróbek przy rynnach deszczowych spowodował zawilgocenie ścian z następstwem lasowania cegły i licznych ubytków w warstwach licowych ceglanego muru i parapetach zewnętrznych okien elewacji zachodniej hali głównej. Odkrywkę fundamentów w tej strefie ujawniły mocne zawilgocenie ścian fundamentowych wykonanych z cegieł ceramicznych i brak izolacji przeciw wodnej.

Tuż przy krawędziach gzymsów, w strefie obróbek blacharskich niewielkie ubytki cegieł. Hala główna ze względu na zły stan techniczny dachu wymaga gruntownej przebudowy, wraz z zabezpieczeniem ścian fundamentowych. Jedynie fragment odbudowanej ściany północnej wraz z zaizolowanymi fundamentami są w zadowalającym stanie technicznym.

3.12.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 12.1. Widok elewację południową (główne bramy wjazdowe).

Fot. 12.2. Widok na elewację północną (bramy nieużytkowane).

Fot. 12.3. Widok na narożnik południowo-zachodni (styk z d. świetlicą ZZK).

Fot. 12.4. Widok na elewację wschodnią (w kierunku północnym).

Fot. 12.5. Widok na świetliki dachu łukowego.

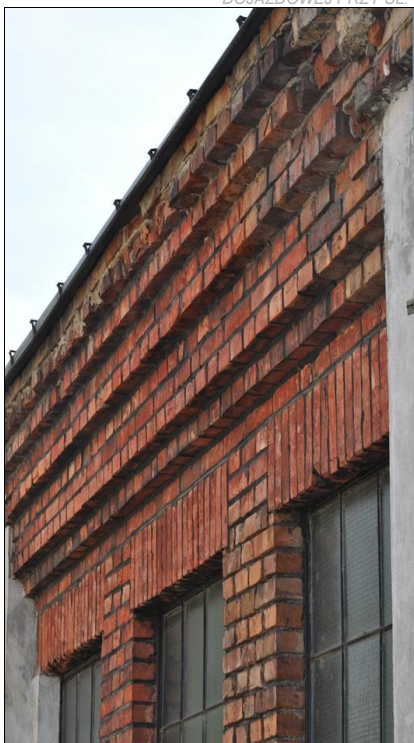
Fot. 12.6. Widok na elewację północną.

Fot. 12.7. Punkt oparcia łuków po zapiegach naprawczych.

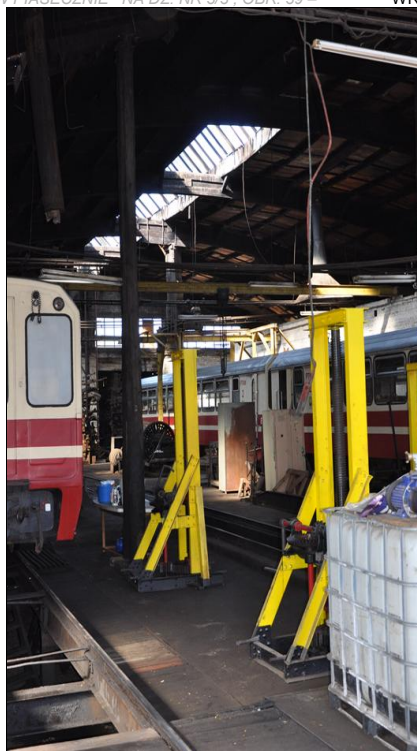
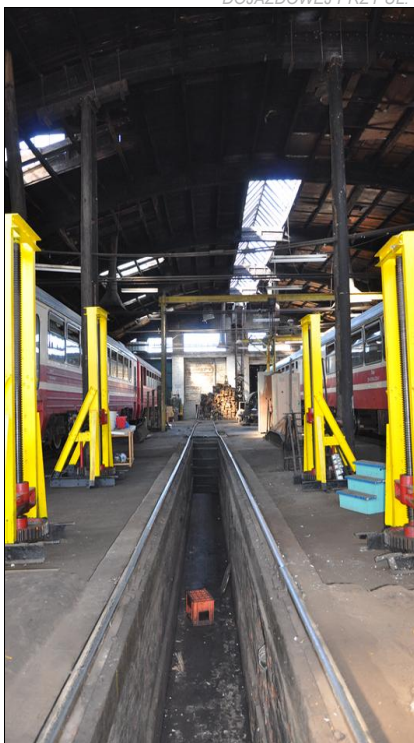
Fot. 12.8. Podparcie łuku konstrukcyjnego w ramach działań naprawczych.

Fot. 12.9 i 12.10 Widok na detale elewacji wschodniej.

Fot. 12.11 i 12.12 Widok wnętrza – oparcie łuków na ścianach podłużnych i świetlik.

Fot. 12.13 i 12.14 Widok na słupy podpierające łuki (w ramach działań naprawczych).

Fot. 12.15 i 12.16 Widok na kanały rewizyjne.

3.13. POMPOWNIA

3.13.1 Opis ogólny

Pompownia to mały, wolno stojący obiekt zbudowany na charakterystycznym rzucie osimiokątnej o wymiarach boku średni 150 cm i rozpiętości 3,6 m. Wejście usytuowane jest od strony północnej. Budynek jest podpiwniczony a jego wnętrze jest jednoprzestrzenne. Na niższym poziomie znajduje się studnia i hydrofor zaopatrujący w wodę budynki kolejowe. Budynek przekryty jest namiotowym dachem w konstrukcji drewnianej o spadkach w kierunkach wynikających z ukształtowania rzutu budynku.

Wysokość budynku do szczytu zwieńczenia kalenic wynosi ok. 2,60 m. Obiekt znajduje się w strefie ochrony konserwatorskiej i jest objęty ochroną konserwatorską wpisem na gminną listę obiektów zabytkowych.

3.13.2 Technologia wykonania budynku

Obiekt murowany z cegły ceramicznej, pełnej, otynkowany, przekryty stropem na drewnianych krokwiach z trzcinową, otynkowaną podsufitką. Dach przekryty dachówką ceramiczną (karpiówką).

3.13.3 Instalacje

Budynek zaopatrzony jest w instalację elektryczną modernizowaną ostatnio w 2004 roku a także instalację wodną, obsługiwaną kiedyś hydroforem. W posadzce podpiwniczenia wydrążona jest studnia o średnicy 80 cm i głębokości 6 metrów, obecnie nie wykorzystywana.

3.13.4 Stan techniczny budynku

Budynek rzadko użytkowany, jego wnętrze wskutek zawilgocenia ulega stopniowej degradacji. Największe zniszczenia widoczne są wewnątrz: odparzone i odpadające tynki, ubytki w podsufitce, korodująca balustrada wewnętrznych schodów. Ściany nadziemne otynkowane, odświeżone w 2004 r w stanie dostatecznym.

Dach i pokrycie dachowe: częściowy brak lub spękania dachówki. Otwory okienne z nielicznym szkleniem w większości zadeskowane. Podłogi przegniłe i zawilgocone lub na gruncie. Stan ogólny budynku jest zły i kwalifikuje się do gruntownego remontu.

3.13.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 13.1. Widok na wejście w elewacji północnej.

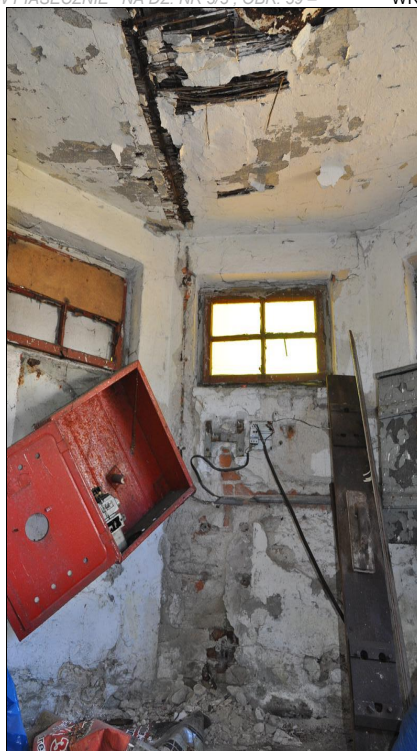
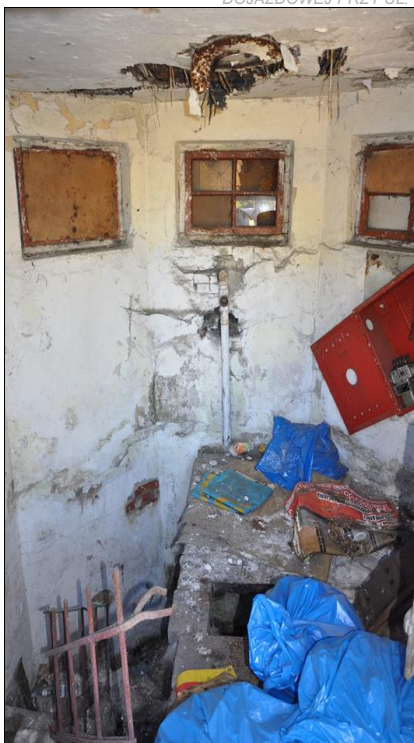
Fot. 13.2. Widok elewacji południowej.

Fot. 13.3. Widok na elewację wschodnią.

Fot. 13.4. Widok na elewację zachodnią.

Fot. 13.5 i 13.6 Widok wnętrza pompowni (wyraźne ubytki tynku w podsufitce).

Fot. 13.7 i 13.8 Widok na schody i studnię w posadzce podpiwniczenia.

3.14. OLEJARNIA

3.14.1 Opis ogólny

Budynek nieistniejący w czasie prac inwentaryzacyjnych. Prawdopodobnie z powodu zapadnięcia się jego konstrukcji, został dla bezpieczeństwa uprzątnięty. Wg dokumentacji inwentaryzacyjnej z kwietnia 2014 roku sporządzonej przez Janusza Sędzickiego, budynek olejarni miał ściany murowane a jego powierzchnia użytkowa wynosiła ok. 30m². Wykonany był sposobem gospodarczym, częściowo w ziemi jako przybudówka do magazynu WMD. Posiadał drewniany dach.

Po budynku pozostało zagłębienie w gruncie, stalowe, skorodowane konstrukcje pełniące zadania muru oporowego, studnia w poziomie posadzki i żelbetowe wylewane schody komunikujące parter magazynu WMD z i olejarnią i podpiwniczeniem.

3.14.2 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 14.1. Widok na zejście do nieistniejącej olejarni.

Fot. 14.2. Widok na schody od strony północy.

Fot. 14.3. Widok na pozostałości po budynku olejarni.

3.15. ODLEWNIA

3.15.1 Opis ogólny

Budynek odlewni jest parterowym, niepodpiwniczonym budynkiem przylegającym bezpośrednio do północnej ściany budynku kuźni, od którego jest znacznie niższy. Jest to budynek jednoprzestrzenny, na planie prostokąta o wymiarach 8,6 x 3,8 m. Powierzchnię użytkowa wynosi około 27 m². W budynku znajduje się stary piec odlewniczy. Wejście do budynku od strony wschodniej.

Budynek przekryty dwuspadowym dachem o średnich spadkach w kierunku wschodnim i zachodnim. Elewacje z czerwonej cegły bez detali architektonicznych. Wysokość budynku kalenicy wynosi ok. 4,7m.

Budynek jest objęty ochroną konserwatorską.

3.15.2 Technologia wykonania budynku

Budynek wzniesiony w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej ze stropodachem wykonanym z drewnianych krokwi z deskowaniem krytym papą. Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny.

Wysokości użytkowe kondygnacji wynosi do podsufitki średnio H=3,00 m. Ściany od wewnątrz otynkowane.

Stolarka okienna drewniana. Drzwi wejściowe drewniane.

3.15.3 Instalacje

Budynek wyposażony był w instalację elektryczną i wodną. Ogrzewanie indywidualne piecem z wyprowadzeniem przewodu dymowego na zewnątrz.

3.15.4 Stan techniczny budynku

Budynek obecnie jest opuszczony i nieużytkowany – całkowicie zdewastowany, w bardzo złym stanie technicznym. Ściany nadziemne: od strony wschodniej, północnej i zachodniej - z licznymi spękaniem wzdłuż ścian; liczne ślady zawilgocenia (wilgoć podciągana kapilarnie z gruntu, jak i pochodząca z opadów atmosferycznych) w wielu miejscach uwidocznione ubytki cegieł. Utracone obróbki blacharskie.

Dach i pokrycie dachowe: stan awaryjny i przedawaryjny – drewniane krokwie miejscowo zarwane na skutek zawilgocenia, deskowanie i papa krycia wierzchniego pozarywane. Podsufitka zarwana i zawilgocona. Otwory okienne zadeskowane. Posadzka betonowa. Budynek kwalifikuje się do rozbiórki lub gruntownej przebudowy.

Instalacje: brak sprawnych i działających instalacji, pozostałości zdewastowane.

3.15.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

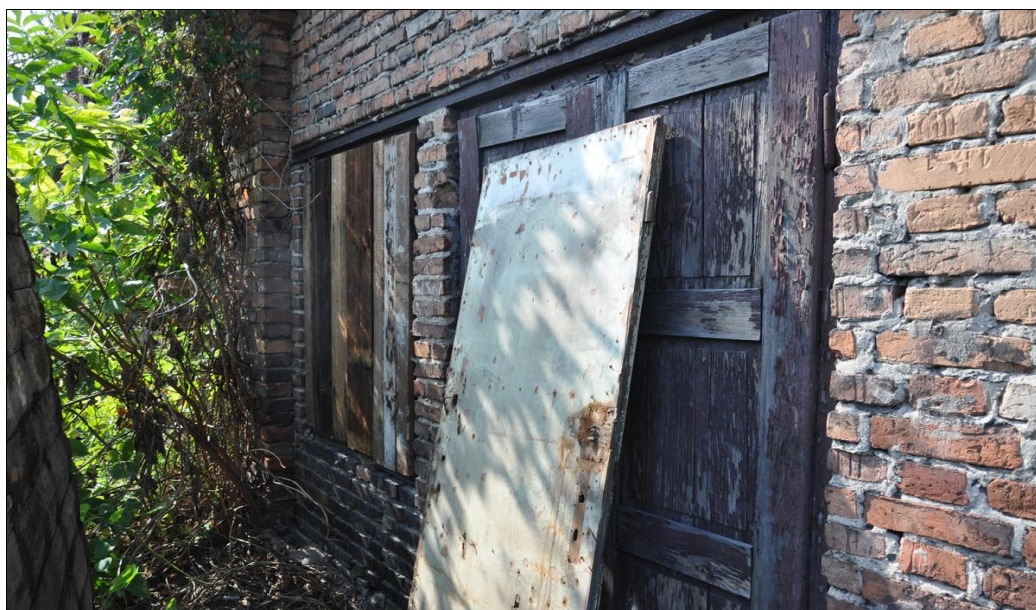
Fot. 15.1. Widok na elewację północną.

Fot. 15.2. Widok na elewację północną.

Fot. 15.3. Widok na elewację północną i zachodnią.

Fot. 15.4. Widok na wejście do budynku (elewacja wschodnia).

Fot. 15.5 i 15.6 Widok na zdewastowane wnętrza odlewni.

Fot. 15.7 i 15.8 Widok na pozostałość po piecu odlewniczym.

3.16. BUDYNEK SOCJALNY

3.16.1 Opis ogólny

Budynek socjalny jest parterowym, częściowo – podpiwniczonym, budynkiem usytuowanym w południowym sąsiedztwie hali głównej, przylegającym bezpośrednio południową ścianą do dawnego budynku stacji. Jego usytuowanie przy peronie i torowisku wpłynęło na współczesną adaptację funkcjonalną części budynku - znajdują się tu toalety dla korzystających z kolejki turystów. Znajduje się tu również część socjalna dla pracowników technicznych kolejki z wydzieloną kuchnią, szatnią i zespołem prysznicowo-toaletowym. Pozostałe pomieszczenia pełnią funkcje magazynowo-gospodarcze, a także techniczne (kotłownia z piecem do centralnego ogrzewania) Łączna powierzchnia budynku zajmuje 64,5 m². Wejście do podpiwniczenia z budynku przylegającego od południa.

Budynek przekryty stropodachem o niskim spadkach w kierunku wschodnim, zwieńczonym od zachodu attyką. Elewacje wykończone w styropianie pokrytym szarym tynkiem (zachodnia i północna) oraz pomalowaną cegłą licową (elewacja wschodnia). Wysokość budynku do attyki wynosi ok. 4,0 m.

Budynek nie jest objęty ochroną konserwatorską.

3.16.2 Technologia wykonania budynku

Budynek wzniesiony w technologii murowanej tradycyjnej z cegły ceramicznej pełnej ze stropodachem wykonanym z drewnianych krokwi z deskowaniem krytym papą. Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny.

Wysokości użytkowe kondygnacji wynoszą średnio H=2,40 m. Ściany od wewnątrz otynkowane.

Stolarka okienna zmodernizowana w konstrukcji PCV. Drzwi wejściowe stalowe.

3.16.3 Instalacje

Budynek wyposażony jest w instalację centralnego ogrzewania, ciepłej wody użytkowej, kanalizacyjną, elektryczną, zamontowany komin i kocioł c.o.

3.16.4 Stan techniczny budynku

Budynek został wyremontowany, elewacja poddana termomodernizacji. Wymieniono konstrukcję i poszycie dachu, odświeżono sanitariaty dla podróżnych - stan techniczny budynku jest dobry.

3.16.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 16.1. Widok na połączenie z budynkiem stacji (elewacja zachodnia).

Fot. 16.2. Widok na wyremontowaną elewację zachodnią.

Fot. 16.3. Widok na stronę wschodnią – wejście do magazynu.

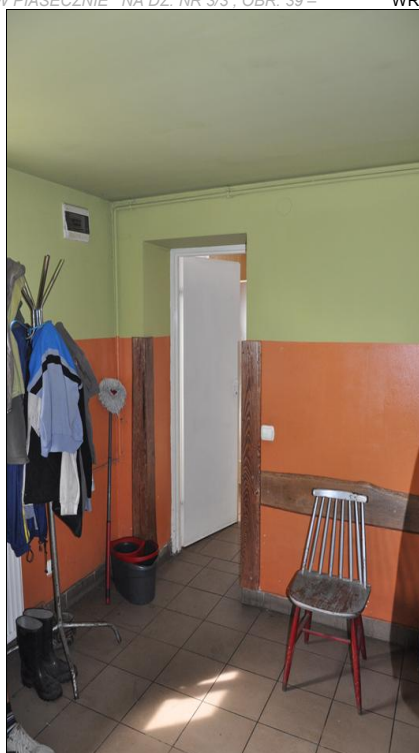
Fot. 16.4. Widok na elewację wschodnią – wejście do części socjalnej pracowników.

Fot. 16.5 i 16.6 Widok wejście do toalet dla podróżnych.

Fot. 16.7 i 16.8 Widok na zaplecze sanitarne części socjalnej.

Fot. 16.9 i 16.10 Przebieralnia części socjalnej.

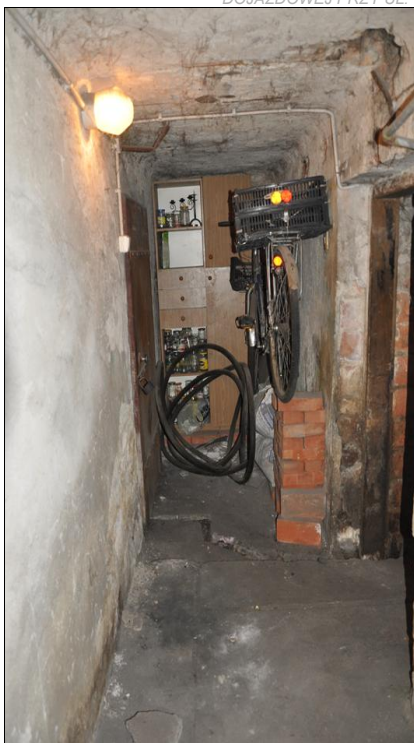
Fot. 16.11 i 16.12 Widok część magazynową i piec w kotłowni.

Fot. 16.13. Widok na okno podpiwniczenia – elewacja wschodnia.

Fot. 16.14. Widok wnętrza podpiwniczenia – komórka lokatorska.

Fot. 16.15 i 16.16 Widok na korytarz podpiwniczenia.

Fot. 16.17 i 16.18 Widok na wnętrze komórki lokatorskiej.

ZBIORNIK NA PALIWO.

Pomiędzy budynkiem socjalnym a biurem Towarzystwa, bezpośrednio przy peronie, zainstalowany jest pod ziemią stalowy zbiornik na paliwo o pojemności ok. 20m³. Tworzy zespół z pompą i dystrybutorem paliwa. W chwili obecnej jest nieużywany, gdyż nie spełnia norm bezpieczeństwa. Właz jest pomalowany na szaro i ogrodzony. Resztki paliwa zostały usunięte w 2003 r.

3.17. ELEKTROWNIA (ROZDZIELNIA ELEKTRYCZNA)

3.17.1 Opis ogólny

Elektrownia to niewielki budynek, będący częścią kompleksu warsztatowo-socjalnego, przylegający bezpośrednio do spawalni (ściana północna) i budynku dawnych warsztatów szkolnych – dziś galeria ceramiczna (ściana południowa). Zbudowany na planie prostokąta o wymiarach ok. 7,0 x 5,19 m i powierzchni użytkowej 29,14 m². W pomieszczeniu tym znajduje się główna rozdzielnia elektryczna. Zainstalowana jest tu także szafa sterownicza do zespołu prądotwórczego. Wejście usytuowane jest od strony wschodniej. Budynek jest nie jest podpiwniczony a jego wnętrze jest jednoprzestrzenne. Budynek przekryty jest jednospadowym dachem w konstrukcji drewnianej o spadku w kierunku zachodnim. Od wschodu i południa zwieńczony attyką.

Wysokość budynku do szczytu zwieńczenia wynosi ok. 5,30 m. Obiekt znajduje się w strefie ochrony konserwatorskiej i jest objęty ochroną konserwatorską wpisem na gminną listę obiektów zabytkowych.

3.17.2 Technologia wykonania budynku

Obiekt murowany z cegły ceramicznej, pełnej, częściowo otynkowany (elewacja wschodnia, przekryty stropem na drewnianych krokwiach z drewnianą podsufitką. Dach przekryty dachówką papą wierzchniego krycia. Okna drewniane skrzynkowe (od zachodu i południa) i w konstrukcji stalowej (od wschodu). Drzwi stalowe, pełne.

3.17.3 Instalacje

Budynek zaopatrzonej jest w instalację elektryczną. W posadzce wydrążone kanały na przejścia instalacji. Brak ogrzewania. Pozostałości po instalacji wodnej.

3.17.4 Stan techniczny budynku

Budynek użytkowany jako działająca rozdzielnia elektryczna. Wewnątrz odparzone i odpadające tynki, pozarywane instalacje. Drewniane okna wypaczone, ubytki w szkleniu. Nieotynkowane ściany zewnętrzne z ubytkami w cegle licowej. Stan techniczny budynku zły, kwalifikuje się do rozbiórki lub gruntownego remontu, ze względu funkcję techniczną jaką wciąż spełnia.

3.17.5 Ogólny stan techniczny budynku widoczny na dokumentacji fotograficznej.

Fot. 17.1. Widok na w elewację zachodnią.

Fot. 17.2. Widok na elewację wschodnią i wejście do budynku.

Fot. 17.3. Widok na przylegający od południa budynek warsztatów szkolnych.

Fot. 17.4. Widok na dach z budynku sąsiedniego.

Fot. 17.5 i 17.6 Widok na elewację zachodnią i przylegającego budynku warsztatów.

Fot. 17.7 i 17.8 Widok na wnętrze i rozdzielnie elektryczne.

4. ZESTAWIENIE POMIESZCZEŃ DLA POSZCZEGÓLNYCH BUDYNKÓW

5. CZĘŚĆ RYSUNKOWA

KW-I-A-1	BUDYNEK NR. 1(magazyn WMD) I POZOSTAŁOŚCI BUDYNKU NR. 14 (olejarnia), RZUTY, PRZEKROJE I ELEWACJE	SKALA 1:100
KW-I-A-4	BUDYNEK NR. 4 (dreźniarnia) RZUTY, PRZEKRÓJ I ELEWACJE	SKALA 1:100
KW-I-A-10	BUDYNEK NR. 10 (biura WTC, WDZ, dyspozytor) RZUTY, PRZEKRÓJ I ELEWACJE	SKALA 1:100
KW-I-A-11	BUDYNEK NR. 11 (Hala dniówkowa) RZUTY, PRZEKRÓJ I ELEWACJE	SKALA 1:100
KW-I-A-13	BUDYNEK NR. 13 (Pompownia) RZUTY, PRZEKRÓJ I ELEWACJE	SKALA 1:100
KW-I-A-16	BUDYNEK NR. 16 (Socjalny) RZUTY, PRZEKRÓJ I ELEWACJE	SKALA 1:100
KW-I-A-201	BUDYNKI NR.2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 15, 17 RZUT PARTERU	SKALA 1:100
KW-I-A-202	BUDYNKI NR.2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 15, 17 RZUT PIĘTRA	SKALA 1:100
KW-I-A-203	BUDYNKI NR.2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 15, 17 RZUT DACHU	SKALA 1:100
KW-I-A-301	BUDYNKI NR.2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 15, 17 PRZEKROJE: A-A, B-B, C-C, D-D, E-E, F-F, G-G, H-H, I-I	SKALA 1:100
KW-I-A-401	BUDYNKI NR.2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 15, 17 ELEWACJE:ZACHODNIA, WSCHODNIA, PÓŁNOCNA, POŁUDNIOWA	SKALA 1:100